

Τῆ Κς' τοῦ μηνὸς Οκτωβρίου

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου (†306)· καὶ ἡ Ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος Σεισμοῦ (740).

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος Γα ϝ

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν
 ευ λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι
 ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἄγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ
 ρι ου

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϝ

 ε γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ
 πε ερ μα χον η οι κς με νη Α θλο φο ρε τα
 ε εθ νητρο ο πς με ε νον ως ον Λυ αι ϝ κα θει ει

λες την ε παρ σιν εν τω στα δι ω θαρ ρυ υ νας το ον
 Νε στο ο ρα ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρ τυς Δη μη
 τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα
 σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τοῦ Σεισμοῦ.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ο ε πι βλε πων ε πι την γην και ποι ων αυ
 τη ην τρε ε μειν ρυ σαι η μας της φο βε ρας τς σει
 σμς α παι λης Χρι στε ο Θε ε ος η μων και
 κα τα πεμ ψον η μιν πλς σι α τε ε λε η σς
 πρε σβει αις της Θε ο το κς μο νε φι λαν θρω πε ε ε
 ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας
καὶ ὁ πολυέλεος τοῦ ἁγίου]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ μνήμη σου ἔνδοξε, Μάρτυς Δημήτριε, ἐφαίδρυνε σήμερον, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· καὶ πάντας συνήγαγεν, ἄσμασιν ἐπαξίως, εὐφημεῖν σε θεόφρον, ὥς ὄντως στρατιώτην, καὶ ἐχθρῶν καθαιρέτην· διὸ ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, ρῦσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἀθλήσεως καύχημα, Μάρτυς Δημήτριε, Χριστὸν ἐνδυσάμενος, κατεπολέμησας, ἐχθρὸν τὸν ἀνίσχυρον· πλάνην γὰρ τῶν ἀνόμων, ἐν αὐτῷ καταργήσας, γέγονας τοῖς ἐν πίστει, εὐσεβείας ἀλείπτῃς· διό σου καὶ τὴν μνήμην, σεπτῶς πανηγυρίζομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐλπίς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιθότων εἰς σέ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τοῦτον σὺν τοῖς Ἁγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους βίου διόρθωσιν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀδιστάκτῳ τῇ πίστει ὁ Ἀθλοφόρος Χριστοῦ, τῶν τυράννων τὰ θράση καταβαλὼν ἀνδρικῶς, ἀθλητικῶς τὸν πονηρὸν κατεπάλαισε· καὶ τῶν βασάνων ἀμοιβήν, τὴν τῶν θαυμάτων παροχήν, ἐδέξατο ἐκ τοῦ μόνου, Θεοῦ τοῦ ἀγωνοθέτου· ὧ καὶ πρεσβεύει ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος· χαῖρε τεῖχος καὶ σκέπη τῶν προστρεχόντων εἰς σέ· χαῖρε ἀχείμαστε λιμὴν καὶ ἀπειρόγαμε· ἡ τεκοῦσα ἐν σαρκί, τὸν Ποιητὴν σου καὶ Θεόν, πρεσβεύουσα μὴ ἐλλίπῃς, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, καὶ προσκυνούντων τὸν τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Τὸν συμπαθέστατον, Κυρίου Μάρτυρα, ἐκδυσωποῦμέν σε πιστῶς Δημήτριε, ῥῦσαι ἡμᾶς παντοδαπῶν, κινδύνων ἐπερχομένων· ἴασαι ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σωμάτων τὰ τραύματα· θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἁγιε· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ὅπως αἰεὶ σε δοξάζωμεν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεομακάριστε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, τὴν ἀσθενοῦσάν μου, ψυχὴν θεράπευσον, ὅτι συνέχομαι πολλοῖς, ἐν πταίσμασι Θεοτόκε· ὅθεν καὶ κραυγάζω σοι, στεναγμῷ τῆς καρδίας μου· Δέξαι με πανάχραντε, τὸν πολλὰ ἀμαρτήσαντα, ἵνα ἐν παρῶρήσίᾳ κραυγάζω σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

* * *

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἀντίφωνον Α΄.

Ἦχος ς̣ Βου ς̣

Ε^{Β8} κ νε ο τη το ο ο ος μ8 πο ο ολ λα α α πο
λε ε μει με ε πα α α θη η^{Δι} αλλ α αυ
τος α αν τι ι λα α α β8 8 8 και σω ω ω σον
Σω ω τη η ηρ μ8 8^θ

Ο^{Δι} ι μι σ8 8ν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν
θη η η τε ε ε ε ε α πο ο τ8
Κυ υ ρι ι ι 8 8^θ ως χο ο ο ο ο ορ
το ο ο ο ος γαρ^Μ πυ υ ρι ι ι ι ι^{Β8} ε ε
σε ε ε σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι

οι^θ

Δ^{Β8} ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι
ω Πνε ευ μα α τι ι^θ

Α^{Β8} γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι^{Δι} και κα α θα αρ σει^Δ

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται ^Δ

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ^{B8}

ι ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως ^θ

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των ^χ

αι ω ω νων α α μη ην ^θ

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ζει ^Δ

τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει ει ^{B8}

ει θρα α ^{Πα} αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο ο ον ^θ

τα α ^Δ α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ι ^{B8}

ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι α αν ^θ

Προκείμενον.

Ἦχος ^Δ Βου ^Σ

Θ αυ μα στο ος ο Θε ος εν τοις Α γι οις αυ ^Δ

τς ^θ

^χ Εν εκ κλη σι αις ευ λο γει τε τον Θε ον ^Δ ^χ

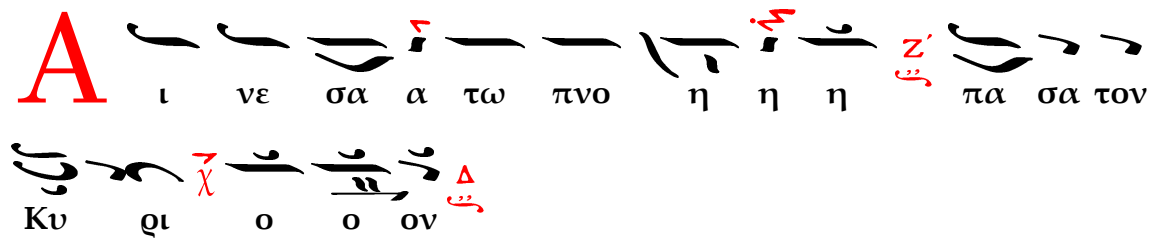
^θ Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ ^χ

λαις

αυ μα στο ο ος ο Θε ε ο ο ος εν τοις Α

γι ι οις α αυ τρ ς ς ς ς ς ς ς ς

* * *

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (Υ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη παῖσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. (κα' 12-19).

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίαις ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἥ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με

ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

ᾠδὴ Δι-Θ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις τ8 σ8 Α γι ι 8 πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

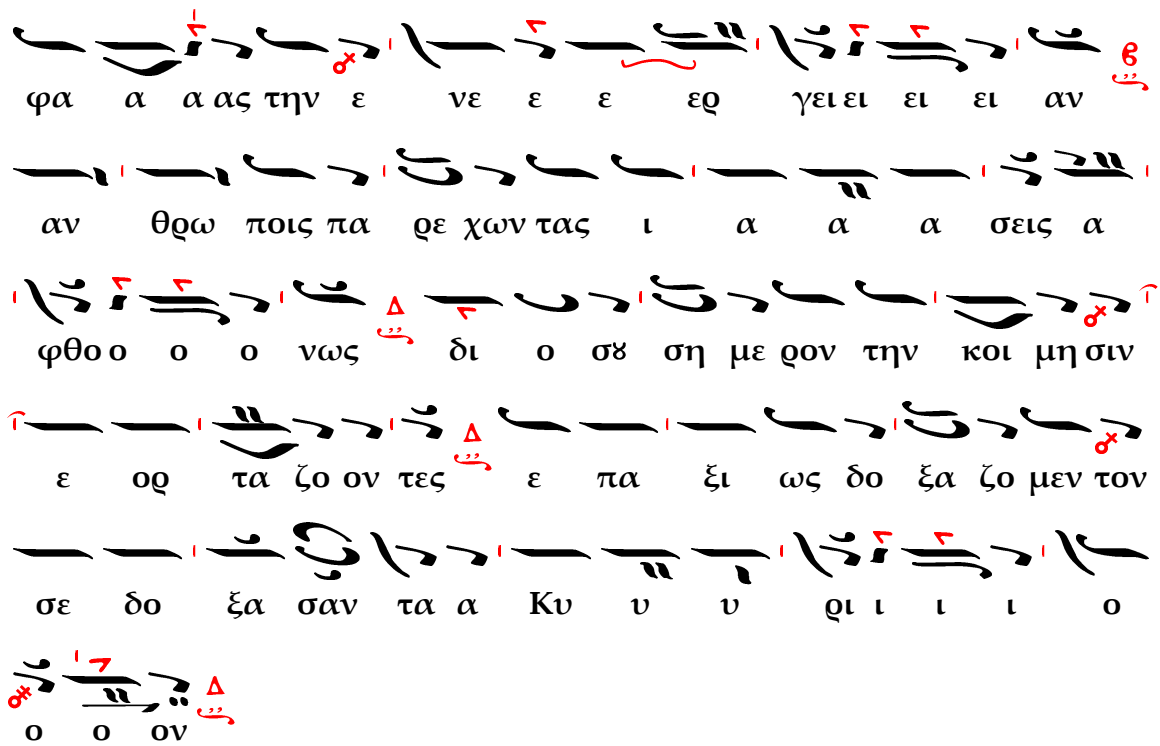
λει ψον τα πλη θη των ε μων εγ κληματων

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ζ' Ταις της Θε ο το ο κς προ σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο ο ο μη μα α μς
Ε^{Δι} ις τα υ περ κο σμι α σκη νω μα α τα το πνευ
μα σδ Δη μη τρι ε μαρ τυς σο ο φε Χρι στος ο Θε
ος προ ο ση κα α α α το α μω ω ω μη η η η
τον συ γαρ της Τρι α δος γε γονας υ πε ε ερ μα
χος και εν στα δι ω αν δρει ως ε να α θλη
η η σας ως α δα α α μας στε ερ ρο ο ο ος
λογ χευ θεις δε την πλευ ραν την α κη ρα τον σδ παν σε
βα α α σμι ε μι μς με ε νος τον ε πι ξυ
λς ς ς τα α α νυ θε εν τα εις σω τη ρι αν
παν τος τς ς κο ο ο σμς των θαυ μα των ει λη

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Εἴτα ἀναγινώσκονται ἢ ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ μὲν τοῦ Σεισμοῦ μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στί, οἱ δὲ δύο τοῦ Ἁγίου εἰς ἡ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Σεισμοῦ, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

ὦ Χριστέ, τῆς γῆς τὸν κλόνον παῦσον τάχος. Ἰωσήφ.

ὦδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

ὦς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα ἄσωμεν. (δίς)

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ὦς φοβερά ἡ ὀργή σου, ἐξ ἧς ἡμᾶς, ἐλυτρώσω Κύριε, μὴ συγχώσας ἐν τῇ γῇ, ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν· εὐχαρίστως σε διὸ ἀεὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαίρων ἀεὶ καθ' ἐκάστην τῇ παντελεῖ, διορθώσει Δέσποτα, ὥς περ φύλλον εὐτελές, διασεῖεις ἅπασαν τὴν γῆν, εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς στηρίζων Κύριε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥῦσαι σεισμοῦ βαρυτάτου πάντας ἡμᾶς, καὶ μὴ δώῃς Κύριε, ἀπολέσθαι παντελῶς, τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς, παροργίζουσιν κακοῖς σὲ τὸν μακρόθυμον.

Θεοτοχίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετικῶς σοι βοῶμεν Μῆτερ Θεοῦ, τὰ συνήθη σπλάγχνα σου, ἐπὶ πόλιν καὶ λαόν, συμπαθῶς δεικνύουσα σεισμοῦ, βαρυτάτου, καὶ φθορᾶς ἡμᾶς ἀπάλλαξον.

Τοῦ Ἁγίου πρῶτος Κανὼν, ἔχων Ἀκροστιχίδα·

Τῷ καλλινίκῳ προσλαλῶ Δημητρίῳ.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν θεῖον, τοῦ μαρτυρίου στέφανον, ἀναδησάμενος, περὶ Θεὸν χορεύεις ἀστραπαῖς, ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος, καὶ φωτισμοῦ πληρούμενος, Μάρτυς αἰοῖδιμε Δημήτριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ὄντα, τῆς ἀληθείας Μάρτυρα, καὶ μέχρις αἵματος, ἡγωνισμένον μάκαρ καρτερῶς, σταθηράν τε τὴν ἐνστασιν, πρὸς τοὺς ἀγῶνας δείξαντα, σὲ ὁ Δεσπότης προσεδέξατο.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κακίας, τὸν εὐρετὴν κατέρῳαξας, πρὸς γῆν Δημήτριε, μαρτυρικῇ σου λόγχῃ καθελὼν, θεϊκῆς ἀγαθότητος, ταῖς ὑπὲρ νοῦν δυνάμεσιν, εἰς τοῦτο μάκαρ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήτωρ, καθ' ὃ Θεὸς τὸ πρότερον, ὑπάρχων γέγονε, τὸ καθ' ἡμᾶς ἀπάτωρ ὁ ἐκ σοῦ, Θεοτόκε πανύμνητε, σάρκα λαβὼν καθ' ἔνωσιν, τὴν ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Δεύτερος Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Μύρῳ νοητῷ προσπλακεῖς, μύρον γίνῃ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Φιλοθέου.

Ποίημά ἐστιν οὗτος τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυρίου Φιλοθέου, ὑπόθεσιν ἔχων ἐγκωμίων ὁμοῦ καὶ δεήσεως εἰς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ μύρον.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ' αὐτός. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μερίς μου Δημήτριε, καὶ δόξα θεία γεγέννησαι· τῆς μάνδρας γὰρ πρόβατον, κἀγὼ τῆς φίλης σου· διὸ δέξαι μου, τὸν ὕμνον στεφηφόρε, κροτοῦντα τοῦ μύρου σου, τὴν χάριν σήμερον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπῆλθες Δημήτριε, λαμπρῶς Μαρτύρων τὸ στάδιον, ἐλαίῳ ἀλείψας σου, τῶν ἀρετῶν τὴν ψυχὴν· καὶ τῷ τρόπῳ δέ, πεσὼν νικᾷς γενναῖε· καὶ μύρου τὸ σῶμά σου, κρήνην ἀνέδειξας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πευμάτων βορβόρου με, καὶ δυσωδίας Δημήτριε, ἀπόσμηξον δέομαι, τῶν ἀκαθάρτων παθῶν· καὶ τῷ μύρῳ σου, λαμπρῶς

εὐωδιάσας, Χριστοῦ μύρου ποίησον, ἄξιον σκῆνωμα.

Δόξα.

Ὡς μύρον μὲν ἔφησε, Δαυΐδ ὁ θεῖος ἐν Πνεύματι, τὴν ἔνωσιν ἔνδοξε, τῶν ἀδελφῶν τὴν τερπνὴν· τὰ δὲ μύρα σου, σοφὲ τὴν νέαν κτίσιν, συνάγει πρὸς ἔνωσιν, μύρου τοῦ κρείττονος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Φανείσαν Πανάμωμε, μύρου τοῦ θείου ἀλάβαστρον, καὶ σκεῦος ἐξαίρετον, τῆς εὐωδίας Χριστοῦ, ἵκετεύω σε, παθῶν τῆς δυσωδίας, βορβόρου τε λύτρωσαι, τῆς ἀμαρτίας με.

Τοῦ Σεισμοῦ. Ὡδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ γῆ μαστίζεται ἡμῶν, κακῶς διακειμένων, καὶ αἰεὶ τὴν ὀργὴν σου, συγκινούντων καθ' ἡμῶν, οἰκτίρμον παμβασιλεῦ· ἀλλὰ φεῖσαι, Δέσποτα τῶν δούλων σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Συσσείσας Κύριε τὴν γῆν, ἐστερέωσας πάλιν, νουθετῶν ἐπιστρέφων, τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν, στηρίζεσθαι ἐν τῷ σῶ, θείῳ φόβῳ, θέλων ὑπεράγαθε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γεννώσας θάνατον πικρόν, καὶ σεισμοὺς βαρυτάτους, καὶ πληγὰς ἀνηκέστους, ἀμαρτίας ἀδελφοί, ἐκφύγωμεν καὶ Θεόν, μετανοίας, τρόποις ἐκμειλίξωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μόνη οὔσα ἀγαθή, τὸν πανάγαθον Λόγον, ἐκτενῶς ἐκδυσώπει, τῆς παρούσης τοῦ σεισμοῦ, ῥυσθῆναι πάντας ὀργῆς, Θεοτόκε, ἄχραντε δεόμεθα.

Τοῦ Ἀγίου.

Πρῶτος Κανὼν. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λελόγισται παρ' οὐδέν, τὸ τῶν τυράννων παρὰ σοὶ πρόσταγμα· τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον γάρ, πάντων Ἀθλοφόρε προέκρινας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λυχνία φωτοειδής, τοῦ Μαρτυρίου ἐν σκηνῇ γέγονας, θείῳ φωτὶ λάμπουσα, Μάρτυς ἀθλοφόρε Δημήτριε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰώμενος τὴν μορφήν, τὴν σαθρωθεῖσαν τῶν βροτῶν Πάναγνε, ταύτην ἐκ σοῦ ἐνδύεται, μείνας ὅπερ ἦν ὁ φιλάνθρωπος.

Δεύτερος Κανών. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ναμάτων ἐπέβης ζωηρῶν, Βαπτίσματι θείῳ καθαρθεῖς· αἷματι δὲ λουσάμενος, μαρτυρικῶ Δημήτριε, κρᾶσιν καινὴν τετέλεκας, πηγὴ τῶν μύρων γενόμενος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ μέγας φρουρὸς Θεσσαλονίκης, ὡς μέγας Κυρίου ποταμός, τέρπεις λαμπρῶς τὴν πόλιν σου, τοῦ μύρου τοῖς ὁρμήμασιν· ὡς θεῖα δὲ σκηνώματα, καθαγιαζεῖς τὰ σύμπαντα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ πόλις σου Μάρτυς ὡς περ κρήνη, ναμάτων ὁρᾶται ζωτικῶν, ὡς ῥεύματα τὰ μύρα σου, ποταμηδὸν προχέουσα, θαλάσσης τῶν αἰρέσεων, καὶ τῶν παθῶν κατακλύζοντα.

Δόξα.

Τὸ μύρον Χριστὸς ἐν τῇ ψυχῇ σου, Δημήτριε ῥεῦσαν νοητῶς, ὡς χεῖλεσι σοῖς μέλεσι, μύρου πηγὴν ἐξέχεε, τῆς χάριτος τοῦ Πνεύματος, σεπτὸν δεικνύων σε σκηνώμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἰδού, ἡ Παρθένος ἀνακράζει, τῷ πάντων Δεσπότη καὶ Υἱῷ· Καλὸς εἶ ὁ Νυμφίος μου, ἰδοὺ καλὸς ὡραῖός τε· εἰς τὴν ὁσμὴν τοῦ μύρου σου, σπουδῇ δραμοῦμαι ὀπίσω σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τοῦ ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εὐσεβείας τοῖς τρόποις καταπλουτῶν, ἀσεβείας τὴν πλάνην καταβαλὼν, Μάρτυς κατεπάτησας, τῶν τυράννων τὰ θράση· καὶ τῷ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, εἰς χάος ἐβύθισας· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, ἐδέξω τὰ θαύματα, καὶ πηγάζεις ἰάματα, Ἀθλοφόρε Δημήτριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Ἔτερον τοῦ Ἁγίου.**

Βασιλεῖ τῶν αἰώνων εὐαρεστῶν, βασιλέως ἀνόμου πᾶσαν βουλήν, ἐξέκλινας ἔνδοξε, καὶ γλυπτοῖς οὐκ ἐπέθυσας· διὰ τοῦτο θῦμα, σαυτὸν προσενήνοχας, τῷ τυθέντι Λόγῳ, ἀθλήσας στερρότατα· ὅθεν καὶ τῇ λόγχῃ, τὴν πλευρὰν ἐξωρύχθης, τὰ πάθη ἰώμενος, τῶν πιστῶς προσιόντων σοι, Ἀθλοφόρε Δημήτριε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τοῦ Σεισμοῦ.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἐπελθούσης σου ὀργῆς ἀφορήτου, ὅτι ἡλέησας ἡμᾶς καὶ ἐρρύσω, φιλανθρωπίας πέλαγος δεικνύων Χριστέ, νῦν εὐχαριστοῦμέν σοι, παιδευθέντες ἐκκλίνειν, ἀπὸ τῶν κακῶν ἡμῶν, τῶν ἡμᾶς θανατούντων. Ἀλλ' ἐπιβλέψας οἴκτειρον ἡμᾶς, ταῖς ἱκεσίαις Σωτὴρ τῆς τεκούσης σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον. Ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις Δημήτριε, τὴν Ἐκκλησίαν Θεὸς ἐπορφύρωσεν, ὁ δούς σοι τὸ κράτος ἀήττητον, καὶ περιέπων τὴν πόλιν σου ἄτρωτον· * αὐτῆς γὰρ ὑπάρχεις τὸ στήριγμα.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτον τὸν μέγαν, πάντες συμφώνως οἱ πιστοὶ συνελθόντες, ὡς ὀπλίτην Χριστοῦ καὶ Μάρτυρα τιμήσωμεν, ἐν ᾧδαῖς καὶ ὕμνοις ἀναβοῶντες τῷ Δεσπότῃ καὶ Κτίστῃ τῆς οἰκουμένης· Ῥῦσαι ἡμᾶς τοῦ σεισμοῦ τῆς ἀνάγκης Φιλάνθρωπε, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων Μαρτύρων· εἰς σὲ γὰρ ἐλπίζομεν, τοῦ ῥυσθῆναι κινδύνων καὶ θλίψεων· ὅτι * σὺ ὑπάρχεις ἡμῶν τὸ στήριγμα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου καὶ θαυματουργοῦ.
(†306)

Στίχ. Δημήτριον νύττουσι λόγχαι, Χριστέ μου,

Ζηλοῦντα πλευρᾶς λογχονύκτου σῆς πάθος.

Εἰκοστῇ μελίαι Δημήτριον ἕκτη ἀνεῖλον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων, ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων ὁρμώμενος πόλεως, εὐσεβὴς ὢν ἄνωθεν καὶ τῆς εἰς Χριστὸν διδάσκαλος πίστεως. Ἐπιδημήσαντος δὲ τοῦ Μαξιμιανοῦ τῇ Θεσσαλονικέων, κατεσχέθη ὁ Ἅγιος, ὡς τῇ εὐσεβείᾳ διαβόητος. Σεμνυνομένου δὲ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τινι ἀνδρί, Λυαίῳ τοῦνομα, καὶ προτρεπομένου τοὺς τῆς χώρας ἐξελθεῖν καὶ διαγωνίσασθαι πρὸς αὐτόν, (ἦν γὰρ ὁ Λυαῖος μεγέθει σώματος καὶ ῥώμῃ τοὺς κατ' αὐτόν ὑπερβάλλων)· νεανίας τις, τὴν πίστιν χριστιανός, τοῦνομα Νέστωρ, προσελθὼν τῷ ἁγίῳ Δημητρίῳ, ὄντι ἐν τῇ φρουρᾷ, ἔφη· «Δοῦλε τοῦ Θεοῦ, βούλομαι συμπλακῆναι τῷ Λυαίῳ· ἀλλὰ εὔξαι ὑπὲρ ἐμοῦ». Ὁ δέ, τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ κατασφραγίσας τὸ μέτωπον αὐτοῦ, «Καὶ τὸν Λυαῖον, φησί, νικήσεις καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσεις». Τούτοις ὁ Νέστωρ τοῖς ῥήμασι θαρρόντως, ἀντέστη τῷ Λυαίῳ καὶ τὴν ἀλαζονείαν αὐτοῦ κατέβαλεν, ἀποκτείνας αὐτόν.

Διὰ τοῦτο ὁ βασιλεὺς αἰσχυνθείς, ἐπεὶ καὶ ἐρευνήσας τὸ πρᾶγμα ἔμαθεν, ἐν ᾧ ἐφυλάττετο τόπῳ, λόγχαις τὴν πλευρὰν διαπαρῆναι ἐκέλευσε τὸν ἅγιον Δημήτριον πρῶτον, ὡς αἷτιον γενόμενον τῆς τοῦ Λυαίου σφαγῆς· καὶ τούτου γενομένου, εὐθέως ἀφῆκεν ὁ Ἅγιος τὴν ψυχὴν, πολλῶν θαυμάτων καὶ ἰάσεων παραδόξων μετὰ τὴν τελευταίαν γενόμενος ποιητής. Εἶτα, τῇ τοῦ βασιλέως κελεύσει, καὶ ὁ ἅγιος Νέστωρ ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν.

Ἐκ τοῦ Μεταφραστοῦ

Εἶχε μὲν τὰ τοῦ Μάρτυρος οὕτω καὶ ὁ νεκρὸς αὐτοῦ κατὰ γῆν ἔρριπτο. Μετὰ δὲ ταῦτα τινὲς τῶν φιλοχρίστων, τὸ τίμιον ἀνελόμενοι λείψανον, εὐλαβῶς περιστέλλουσιν· εἶτα καὶ κόνιν περιβαλόντες ἐν αὐτῷ, εὐλαβῶς θάπτουσι καὶ θεοφιλῶς. Εἷς δὲ τις τῶν οἰκετῶν τοῦ Ἁγίου, παρεστῶς αὐτῷ, ὅτε τὴν μακαρίαν σφαγὴν ὑφίστατο καὶ ὡς οἶόν τε τὸ ἱερὸν ἐκείνο αἷμα εἰς τὸ θεῖον τοῦ Μάρτυρος ἀνελόμενος ἐπώμιον, ἀλλὰ καὶ ὃν ἐφόρει κατὰ χεῖρα δακτύλιον, τῷ μαρτυρικῷ αἵματι καὶ τοῦτον περιχρίσας, πολὺ τι χρῆμα τεραστίων εἰργάζετο δι' αὐτοῦ, ὡς πλήρη γενέσθαι τῆς τοιαύτης φήμης τῶν τεραστίων τὴν πόλιν Θεσσαλονικέων ἅπασαν. Ὅθεν οὐδὲ εἰκὸς ἦν ταῦτα, οὔτε Μαξιμιανὸν λαθεῖν οὔτε τὸν φθόνον ὑπενεγκεῖν· καὶ διὰ τοῦτο χειροῦται παραυτίκα ὁ θαυμάσιος οὗτος οἰκέτης, Λοῦπος τοῦνομα, καὶ ἀναιρεῖται.

Χρόνου δὲ παραρρέοντος καὶ τῶν σημείων διατρεχόντων, Λεόντιος τις ἀνὴρ, τὴν τε δόξαν λαμπρὸς, τὴν τε πρὸς Χριστὸν πίστιν μάλα θερμὸς, νόσῳ βαρυτάτῃ κάτοχος γίνεται, ὡς τὸν θάνατον χρῆμά τι νομίζειν ἐπιεικῶς ποθεινότατον· καὶ ἐπεὶ ἰατροὶ μὲν φανερώς ἡττῶντο, τὸ δὲ πάθος διὰ παντὸς ἤκμαζε, πρὸς τὸν θεῖον τοῦ Μάρτυρος καταφεύγει ναόν· καὶ εὐθύς, ἅμα τῇ καταθέσει τοῦ νοσοῦντος καὶ ἡ τοῦ Μάρτυρος διὰ τῶν ἐκείνου χειλέων ἀνάκλησις καὶ ἡ τοῦ νοσήματος εὐχερὴς ἀπόθεσις ἠκολούθησεν. Οὕτω ταχέως ὁ Λεόντιος τῆς θεραπείας τυχών, ταχεῖαν καὶ αὐτός, ὡς εἶχε, τὴν ἀμοιβὴν ἀποδίδωσι· καὶ τὸν μικρὸν οἰκίσκον, ὃς τὸ ἱερὸν εἶχε τοῦ Μάρτυρος σῶμα, ἐπὶ βραχέως κομιδῇ τοῦ στενοῦ τοῦ σχήματος ὄντα, τοῖς περιβόλοις τε τοῦ λουτροῦ καὶ τοῦ σταδίου ἀπειλεγμένον καταστρέψας αὐτός, ναὸν ἐν τῷ ἅστει Θεσσαλονίκης ἐξ αὐτῶν ἐδείματο τῶν κρηπίδων· ὃς καὶ νῦν ὁράται μέσον τοῦ σταδίου καὶ τοῦ δημοσίου λουτροῦ κάλλιστα διηρημένος.

Μέλλων δὲ ὁ φιλευσεβὴς οὗτος ἀνὴρ καὶ πρὸς τὸ Ἰλλυρικὸν ἀπιέναι, ἔνθα καὶ τὴν τοῦ ἐπάρχου ἀξίαν διεῖπε καὶ τινα τῶν μερῶν τοῦ ἱεροῦ σώματος λαβεῖν βουλευθείς, ὥς τε καὶ κεῖσε ναὸν τῷ εὐκλεεῖ Μάρτυρι ἀνεγείραι, οὐκ ἔσχε συνευδοκοῦντα τὸν Ἅγιον· ἀλλὰ νυκτεριναῖς αὐτὸν ἐπιφανείαις εἴργει τοῦ ἐγχειρήματος. Διὰ ταῦτα καὶ τὸν δεῦτερον ἔρχεται πλοῦν, ὃ λέγεται, τὴν χλαμύδα τοῦ Μάρτυρος σεπτοῖς αἵμασι τοῖς ἐκείνου πεφοινιγμένην καὶ τι τοῦ ἐπωμίου λαβὼν (ὃ σύνηθες ὠράριον ὀνομάζειν) καὶ κιβωτῷ τιμίᾳ τὰ ἀληθῶς τίμια καταθέμενος, οὕτω τῷ Μάρτυρι μὲν τὸν πόθον ἀφοσιοῖ, ἑαυτῷ δὲ τὴν μεγίστην περιποιεῖται ἀσφάλειαν.

Ἀμέλει καὶ τὴν ἐπὶ τὸ Σίρμιον, ὥρα χειμῶνος, διαβαίνειν μέλλων, ἥδη παρὰ ταῖς ὄχθαις τοῦ Ἰστρου γενόμενος, ἐπεὶ μέγα τὸ ρεῖθρον ἐξαῖρον ἦν, ἐν ἀθυμίαις ἦν ὁ ἀνὴρ. Ἐπιφανεῖς οὖν ὁ θεῖος Δημήτριος, «Πᾶσαν ἀθυμίαν, ἔφη, πόρρω θέμενος τῆς ψυχῆς, ὃ ἐπιφέρεις κατὰ χεῖρας ἔχων, διάβηθι τὸν ποταμὸν ἀδιστακτῶς»· πείθεται τῷ φανέντι ὁ ἐπάρχος· καὶ ἔωθεν, τοῦ ὀχήματος ἐπιβάς, ἐχώρει διὰ τοῦ ρεῖθρου κατὰ χεῖρας τὴν σορὸν ἔχων, ἡσυχῇ τοῦ ρεύματος ὑποχωροῦντος αὐτῷ. Οὕτως οὖν ἀβλαβῆς διελθὼν καὶ

πρὸς τῷ Σιρμίῳ γενόμενος, τὴν ἱερὰν ἐκείνην σορὸν μετὰ τοῦ ἐν αὐτῇ θησαυροῦ τῷ παρ' αὐτοῦ καινουργηθέντι ναῶ τῷ Μάρτυρι δίδωσι. Πολλῶν δὲ θαυμάτων δηλαδὴ καὶ ἰάσεων καὶ παρ' αὐτὴν γε τὴν ὁδὸν πλείστοι τῆς ἁγιαστικῆς ἐκείνης φερομένης χλαμύδος ἀπήλαυσαν.

Καὶ Μαριανὸν τὸν ἑπαρχὸν τῶν Ἰλλυριῶν, ἔλκει πονήρῳ βληθέντα ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν, ἀπειρηκότων καὶ τῶν ἱατρῶν, ταύτης τῆς νόσου ἀπήλλαξεν, ἐλθόντα πρὸς τὸν τοῦ Ἁγίου ναόν, καθὼς ὁ Ἅγιος αὐτῷ ἐνετείλατο. Καὶ ἕτερον ἄνθρωπον, τῷ τῆς αἱμορροΐας πάθει κατεσχημένον, παραδόξως ἰάσατο. Καὶ ἄλλον δαιμονιῶντα. Καὶ τὴν μεγαλόπολιν Θεσσαλονίκην ὑπὸ τῶν βαρβάρων πολιορκουμένην ἐρρύσατο.

Καὶ τὸν Ἐπίσκοπον Ἀφρων, οὓς Ἕλληνες Φοινίκης ἀποίκους ἀναγράφουσιν, αἰχμαλωσίας τῆς ἀπὸ τῶν βαρβάρων ἐλυτρώσατο, τούτῳ ἐπιφανεῖς καὶ τῶν περικειμένων αὐτῷ δεσμῶν λύσας αὐτὸν καὶ μέχρι Θεσσαλονίκης αὐτὸν ὁδηγήσας. Τοῦ δὲ Ἐπισκόπου εἰς Ἀφρικὴν παραγενομένου καὶ ναὸν τῷ Μεγαλομάρτυρι δειμαμένου Δημητρίῳ καὶ περὶ κιβωτίου καὶ ἄμβωνος διανοουμένου, ὁ Ἅγιος οὐκ ἡμέλησεν, ἀλλὰ γε τῷ Ἐπισκόπῳ κατ' ὄναρ φανεῖς, «Τὸ πλοῖον, φησί, τὸ νυνὶ προσχὸν τῷ λιμένι, ὅσα σοι διὰ φροντίδος τῶν μαρμάρων ἐστίν, ἐπιφέρεται· κἀκτούτων βουλομένῳ σοι τὰ τῆς χρείας προσπορισθήσεται». Τῷ δὲ Ἐπισκόπῳ ἐντυχόντι τῷ ναυκλήρῳ καὶ τοῦ σκοποῦ ἀποτυχόντι, πάλιν ὁ Ἅγιος αὐτῷ ἐμφανίζεται καὶ φησί, τοῦ πλοίου τῇ πρῶτῃ ἐναποκεῖσθαι τὰ μάρμαρα, ἕκαστον ἐξονομάσας, ὡς εἶχεν εἶδους καὶ σχήματος. Ἐπ' ὀνόματι δὲ τοῦ ἀδελφοῦ καὶ συμμάρτυρος Βίκτωρος ὠνηθῆναι· αὐτῷ δ' ἐκείνον ταῦτα δωρήσασθαι νῦν, ὡς κατὰ τὴν Βασιλίδαν τῆς τούτων χρείας εὐρεθείσης ἐκείνῳ καὶ πληρωθείσης· ἀνειπεῖν τε ταῦτα τῷ τῆς νεῶς ἀφηγουμένῳ σαφῶς, οὕτω τε πείσαι καὶ λήψεσθαι, ὃ δὴ καὶ γέγονε.

Τῇ δὲ πόλει Θεσσαλονίκη ἔλυσεν καὶ λιμὸν καὶ λοιμὸν, τοῖς λιμέσιν ἐπιφοιτῶν καὶ τοῖς ναυτικοῖς ἐμφανιζόμενος, καταίρειν ὡς τάχιστα παρὰ ταύτην κατεπισκήπτων· πρὸς τοῦτο καὶ ὀφθαλμοφανῶς δηλαδὴ καθορώμενος καὶ ἐπὶ πολὺ προπορευόμενος τῶν νηῶν καὶ πεζέων τὸ πέλαγος.

Τοῦ δὲ αἰοιδίμου βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, τοῦ ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐνυποστάτου τοῦ Θεοῦ Λόγου Σοφίας οἰκοδομήσαντος τὸ θεουργὸν καὶ ἀμώμητον (ἴσ. ἀμίμητον) ἔργον, καὶ τὰ ἀπ' αἰῶνος ἅπαντα ἐκεῖσε ἀποκρύψαι ζητοῦντος, μέρος τι τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου αὐτῷ μετακομισθῆναι βουλευθέντος καὶ τῶν παρ' αὐτοῦ ἀποσταλέντων τεχνιτῶν τοῦ ἔργου ἐχομένων καὶ τῇ μαρτυρικῇ καὶ θεοτιμῇ σορῷ τοῦ Μάρτυρος ἐγγισάντων, πῦρ ἀθρόον φωτοβολοῦν παρὰ τὴν τιμίαν καθωράθη σορὸν· καὶ φλόξ ἐκεῖθεν ἐξαλλομένη, κατὰ στόμα τούτοις προσυπαντᾷ, περαιτέρω προβῆναι ἐξείργουσα. Φωνή τε ἐκ τοῦ πυρός, τὸ ἐξαίσιον καὶ τεραστικὸν διηγηθεῖσα τρανῶς, ἔφη· «Παύσασθε περαιτέρω πειράζοντες»· ἀφ' ᾧ ἄρδην καταπλαγέντες, τῷ ἐδάφει τὰς ὄψεις κατέμιξαν. Χοῦν δὲ μόνον ἐκεῖθεν λαβόντες, ἀνῆλθον· οὐδὲ τὸ μὲν ἥμισυ τῷ ἱερῷ ἐθησαύρισαν σκευοφυλακίῳ, τὸ δὲ ἕτερον ἥμισυ τῷ βασιλεῖ εἰς ἁγιασμὸν ἐξαπέστειλαν, τὰ συμβεβηκότα καὶ εἰρημένα σημάναντες.

Ὁ αἰεὶ δὲ βασκαίνων τοῖς ἀγαθοῖς διάβολος πειράται ποτὲ τῶν καιρῶν τὴν μεγαλόπολιν Θεσσαλονίκην ἐχθροῖς παραδοῦναι τρόπῳ τοιῷδε. Ἐμπρησμὸν κατασκευάζει τοῦ κιβωτίου ἐν αὐτῷ τῷ ναῶ. Ἐν ᾧ δὲ ὁ ἐμπρησμὸς ἐνηργεῖτο, φθάνει καὶ τὸ τῶν Σθλαβίνων ὠμότατον ἔθνος καὶ πρὸ ὀλίγων

σταδίων τῆς πόλεως, λάθρα κατεστρατοπέδευσε, τοῦ πονηροῦ Σατὰν τοῦτο προκινήσαντος. Τοῦ δὲ λαοῦ συναθροισθέντος ἐπὶ τῷ ἐμπρησμῷ, δέισας ὁ τὴν φροντίδα τῶν ἱερῶν ποιούμενος τοῦ ναοῦ, μὴ ὁ ἄργυρος τοῦ κιβωτίου, ὃς ἦν διατακεῖς τῷ πυρί, τῷ ἐδάφει ἐπιλιμνάζων, τῷ ὀχλῷ παραπόληται· «ὦ φίλοι τε καὶ ἀγχιστεῖς, ἐξεβόησεν, ἐπὶ τὸ τεῖχος πολέμιοι καὶ ἤδη τοῦ ἀπορύττειν ἀπάρχονται»· διασκεδάσαι τῷ λόγῳ τὸ πλῆθος ἐκμηχανώμενος, ὥς τε περισῶσαι τὸν ἄργυρον. Τὸ δὲ ἦν ἄρα τοῦ Ἁγίου ἐπίπνοια. Πιστῷ γὰρ ὄντι πιστεύσαντες τῷ ἀνδρὶ καὶ παρὰ τὰ τοῖς τείχεσι προσφοιτήσαντες ἅπαντες, εὗρον τοὺς πολεμίους τὰς ἐλεπόλεις ἤδη τοῖς τείχεσι προσερείδοντας. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς ἤδη τοῦ πυρὸς οὐχ ἤττον κατὰ τῆς πόλεως τρέχοντας ἀπεσόβησαν, εἰς συμμαχίαν τὸν Ἅγιον προσκαλούμενοι.

Μετὰ δὲ ταῦτα καὶ τοῦ πυρὸς σβεσθέντος, ὁ Ἱεροφύλαξ πᾶσι διεφάνερωσε τὸ θαῦμα τοῦτο, λέγων, ὡς οὐκ εἰδήσει τῆς τῶν πολεμίων ἐφόδου, περιποιήσει δὲ τοῦ Ἁγίου διὰ τὸ τὸν ἄργυρον μὴ διασκεδασθῆναι ὑπὸ τοῦ λαοῦ, σοφίζόμενος τοῦτο ἀνείπεν. Ἐξ οὗ δὴ πάρεστι σαφὲς τοῖς ὀρθῶς κρίνειν ἐπισταμένοις καὶ συνιέναι θείας οἰκονομίας, ὡς προμηθεῖα τοῦ Ἁγίου, τῇ τοῦ ἐχθροῦ κεφαλῇ περιτρέποντος τὰς αὐτοῦ μηχανάς, κακῷ τὸ κακὸν ἐξιάθη καὶ διὰ μὲν τῆς πυρκαϊᾶς τὸν λαὸν διεγείραντος· διὰ δὲ τῆς τοῦ πυρὸς ἀποσβέσεως τοῦτον σθενώσαντος, διὰ δὲ τῆς ἐμπνευσθείσης τῷ Ἱεροφύλακι σωτηριώδους φωνῆς, τῆς τοῦ ἔθνους μηνύσεως, τὸ τεῖχος καὶ τὴν πόλιν σοφῶς ἄγαν καὶ συμπαθῶς διασώσαντος.

Ἰλλούστριος δὲ τις (κατὰ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν πρωτοσπαθάριος), τῷ τοῦ Ἁγίου προσεδρεύων ναῶ, ἐργάτης τῆς ἀρετῆς ἐγνωρίζετο. Οὗτος ἔφη, κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ ἐπὶ Μαυρικίου βασιλέως τῶν Ἀβάρων πολέμου, τεθεᾶσθαι δύο ἄνδρας, εἶδει καὶ μεγέθει διαπρεπεῖς καὶ οἷους ἐν προσώπῳ βασιλέως τιμᾶσθαι καὶ παρίστασθαι, ἐπεισιόντας μὲν τοῦ νεῷ ἔξωθεν, πρὸς δὲ τὸ λεγόμενον Τρίβολον διαγενομένους, (ἀρχὴ δὲ τοῦτο τῆς πρὸς τὸν ναὸν εἰσόδου, καὶ μεθόριον τῶν πρὸς ἐσπέραν αὐτοῦ Θετταλῶν μεγάλων δύο κιόνων)· εἰπεῖν τῷ ὑπηρέτῃ ἀναγαγεῖν αὐτοὺς τῷ κυρίῳ τοῦ οἴκου. Τούτου δὲ τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἱεροῦ κιβωτίου προσπελάσαντος, θᾶττον αὐτοῖς διαῖραι τὰς θύρας τὸν Ἅγιον, προσυπαντῆσαί τε καὶ προσερεῖν, ὡς τινας συνήθεις καὶ παρὰ τοῦ βασιλέως ἦκοντας διατίθεσθαι τι τοῦ βασιλέως τὸ βούλημα. Τοὺς δ' ἀντειπεῖν, κελεῦσαι τὸν βασιλέα τῇ σῇ ἀγιωσύνῃ, προλιπεῖν τὴν πόλιν καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφικέσθαι, ὡς τοῖς ἐχθροῖς ἤδη διαφειμένῃ· καὶ ὡς ταῦτα ἀκηκοότα, ἐπιδακρύσαι τῷ λόγῳ, τὴν κεφαλὴν ἐπικλίναντα καὶ ἀφωνίᾳ συσχεθέντα πολλῇ καὶ μακρᾷ, τὸ βάρος τῆς λύπης τῶν ἡκουσμένων τῷ τοιῷδε σχήματι ἐνδεικνύμενον· οἷς δὴ καὶ τὸν ὑπηρέτην ἀναθέντα εἰπεῖν· Εἰ ἤδεις, ἀδελφοί, τοσοῦτον ὃν τῆς ὑμῶν παρουσίας τὸ ἀηδές, οὐκ ἂν ὑμᾶς τῷ κυρίῳ μου κατεμήνυσα· καὶ πρὸς τούτοις ὁψὲ καὶ μόνον ἐρέσθαι τὸν Ἅγιον· Ὅντως οὕτως ἤρρεσεν; οὕτως ἔδοξε τῷ Κυρίῳ καὶ Δεσπότῃ πάντων τηλικαύτην πόλιν, ἣν τῷ ἰδίῳ ἐξηγοράσατο αἵματι, διαφεῖναι τοῖς αὐτὸν μὴ ἐπιγινώσκουσιν;

Οὕτω δὲ τούτων καταφησάντων, τὸν συμπαθέστατον ἀνθυπενεγκεῖν Μάρτυρα καὶ τὴν ἀπόκρισιν τῷ Δεσπότῃ πάντων κατεπισκῆψαι προσενεγκεῖν, ἔχουσιν οὕτως· «Οἶδα τοὺς οἰκτιρμούς σου, φιλάνθρωπε Κύριε, νικῶντας αἰεὶ τὴν σὴν ἀγανάκτησιν, ἣν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ὑπανάπτουσιν. Οἶδά σε τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτωλῶν τεθεικότα καὶ τὸ ἴδιον αἷμα ὑπὲρ τοῦτον ἐκχέαντα καὶ μηδαμοῦ τὴν εὐδοκίαν σου ταύτην

παρεμποδισθῆναι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Καὶ ἐπεὶ καμὲ τῆσδε τῆς πόλεως κατέστησας φύλακα, σὲ τὸν Δεσπότην μιμήσομαι· τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ τούτων θήσομαι καὶ ἀπολλυμένοις ἀπολεσθήσομαι· τὸ ὄνομά σου γὰρ ἐπικέκληνται καὶ σοῦ οὐκ ἀπέστησαν, καὶ ἡμάρτον καὶ αὐτὸς Θεὸς εἶ τῶν μετανοούντων». Πρὸς ταῦτα τοὺς ἄνδρας εἰπεῖν· Ταῦτα ἐροῦμεν τῷ πέμψαντι, ταῦτα ἀπαγγελοῦμεν τῷ βασιλεῖ, δέος μὴ λυπηθῇ ἐπὶ σέ. Τὸν δὲ «Ταῦτα ἐρεῖτε» καὶ αὖθις εἰπεῖν, καὶ τῷ κοιμητηρίῳ παλιννοστήσαι, τόθ' ἱερὸν ἀποκλείσαι κιβώτιον ἔμπροσθεν τῶν ἀγγελιαφόρων, ἥδη ἐπαπιόντων τοῖς λόγοις.

Ταῦτα ὁ ἱερὸς Ἰλλούστριος ἐν ἐκστάσει ὁρᾶν τρανῶς καὶ ἀκούειν, ἥ δι' ὀράματος ἀναφανδὸν διετείνετο. Καὶ ἅμα λέγων, ἀπῆει παραθαρρύνων τὸ ἐγκατάλειμμα τῆς πόλεως, κατεπτηχὸς ἥδη καὶ ἀδρανὲς ὃν καὶ προγησαμένῳ λοιμῶδει νοσήματι, τῇ ἔθλους ἐφόδῳ, ἄτονον πάντη καὶ ἐν ἀμηχάνῳ καθήμενον, ἔπειθέ τε λέγων μετ' αὐτῶν εἶναι τὸν Ἅγιον καὶ τῇ αὐτοῦ πρεσβείᾳ διασωθῆναι ἐπληροφόρει· καθὰ δὲ καὶ ἡ τῶν πραγμάτων ἔκβασις πεποίηκεν ὕστερον.

Τοῦ δὲ νεωκόρου Ὀνησιφόρου, τοῦ ἐν τῇ ἀγίᾳ σορῷ προσεδρεύοντος καὶ περὶ τὰς τῶν λύχνων καὶ λαμπάδων ἀφὰς προνοουμένου καὶ κακουργοῦντος περὶ ταῦτα, τοὺς κηροὺς καὶ τὰς λαμπάδας ἀποκλέπτοντος καὶ τοῦτο ἐπὶ πλεῖστον ποιῶντος, οὐκ εἶασε τὴν φρενοβλαβῇ καὶ ἐπώλεθρον προαίρεσιν ἀνιάτρευτον· ἀλλ' ὅναρ αὐτῷ ἐπιστάς, διελέγχει καὶ ὑφηγεῖται τὸ πρακτέον φιланθρωπότερον. Ἔφη γάρ· «Ἀδελφὲ Ὀνησιφόρε, οὐκ ἀρέσκει μοι τὸ δρώμενον ὑπὸ σοῦ ἐπὶ ταῖς λαμπάσιν. Ἴσθι γάρ, τοῦτο ποιῶν, ὡς καὶ τοὺς προσφέροντας τὰ μέγιστα ζημιοῖς καὶ σεαυτὸν εἰς τὸ τῆς ἀπωλείας βάραθρον ἐξωθεῖς· ἐπὶ πολὺ γὰρ τῶν λαμπάδων ἡμμένων, ἐπὶ πλεον ἱλεοῦται καὶ τὸ Θεῖον τῷ προσάγοντι. Θᾶττον δὲ ἀφαιρουμένων, ὑποτέμενεται μὲν ἐκείνου τὸν ἔλαιον τὸ πρᾶγμα, ὑπαυξάνει δὲ τὸ κατάκριμα τοῦ ὀφελομένου».

Τούτοις ὁ Ὀνησιφόρος μικρὸν ἐπισχών, αὖθις τῷ ἡμέρῳ τοῦ ὀράματος χαυνωθείς, εἰς ἥθη ἐπάνεισι τὰ αὐτοῦ, ἀδεῶς τολμῶν τὰ συνήθη. Καὶ ποτέ τις τῶν εὐσεβῶν, βαθείας νυκτὸς ἐπιστάς, κηροὺς προσήγαγεν εὐμεγέθεις καὶ διαφανεῖς. Τούτοις ἄλους ὁ Ὀνησιφόρος, προσῆλθεν ἅμα τῷ ἀφθῆναι προσαφελέσθαι, μεταβάντος ἥδη τοῦ εὐξαμένου. Ἀλλ' ὅρα μοι τὸ τοῦ Ἁγίου προμηθές. Ἄμα τῷ τὴν χεῖρα ἀπλῶσαι πρὸς τοὺς κηροὺς, φωνὴν ἐμβριθῇ ὁ Ἅγιος ἀπὸ τῆς ὑποκειμένης ἀναπέμψας σοροῦ, ἔφη· «Πάλιν τὰ αὐτά;» Ταύτῃ βληθεὶς ὁ Ὀνησιφόρος, ἐπὶ τὸ ἔδαφος κατηνέχθη πτώμα δεινόν, ἐμβροντηθεὶς τῷ δέει καὶ τῇ βολῇ τῆς φωνῆς. Ἔως τις τῶν τοῦ Κλήρου καὶ συνήθων παρελθόν, ἀνέστησε τοῦ πτώματος καὶ τῆς ἐκστάσεως ἐπανήγαγεν. Αὐτὸς δὲ εἰς ἑαυτὸν ἐλθὼν, ἐξωμολογεῖτο ἐπὶ πάντων τῆς τε ἰδίας ἀφροσύνης τὸ τόλμημα, καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου περὶ αὐτὸν κηδεμονίαν τὸ πρότερον καὶ παιδείαν μετὰ φιλανθρωπίας τὸ δεύτερον, ὡς μὴ μόνον αὐτόν, ἀλλὰ καὶ ἐτέρους ὠφεληθῆναι τῷ θαύματι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Ἀρτεμίδωρος καὶ Βασίλειος, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἀρτεμίδωρος, ὃ τέλους ψῆφος ξίφος.

Σύναθλον εἶχε Βασίλειον πρὸς ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ ἀγία Μάρτυς Λεπτίνα, κατὰ γῆς συρομένη, τελειοῦται.

Στίχ. Ἐν γῇ συρεῖσα χερσὶ δυσσεβοφρόνων,
Ἀφῆκεν εἰς γῆν Λεπτίνα σαρκὸς πάχος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Γλύκων, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Εἰφει προτείνας Μάρτυς αὐχένα Γλύκων
Σπονδὴν γλυκεῖαν αἱμά σου Χριστῷ χέεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ μεγάλου καὶ φρικώδους σεισμοῦ. (740)

Στίχ. Ἐσεισας, ἀλλ' ἔσωσας αὐθις γῆν, Λόγε·
Τῆς σῆς γὰρ ὀργῆς οἶκτός ἐστι τὸ πλεόν.

Τῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, Ἰνδικτιῶνος ἐνάτης, εἰκοστῇ ἕκτῃ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐγένετο σεισμὸς μέγας καὶ φοβερός ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὥστε τὰ ὑπερῶα καὶ τῶν ἄλλων ὠραιότερα οἰκήματα καταπεσεῖν, καὶ πολλοὺς συγκαταταφῆναι τοῖς καταπεσοῦσι. Διὸ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου ποιούμεθα καὶ τὴν μνήμην τῆς φοβερᾶς ἐκείνης ἀπειλῆς τοῦ σεισμοῦ, ἀπερχόμενοι μετὰ Λιτῆς εἰς τὸν ἐν Βλαχέρναις ναὸν τῆς Πανάγνου καὶ ἁγίας ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἐκτελοῦντες ἐν αὐτῷ καὶ τὴν θείαν Μυσταγωγίαν. Ἦς ταῖς πρεσβείαις ῥυσθείημεν ἀπὸ πάσης ἀπειλῆς καὶ τύχοιμεν τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου, οἰκονόμου τῆς Μονῆς Μηδικίου ἐν Βιθυνίᾳ. (†814)

Στίχ. Οἰκονομήσας, Ἀθανάσιε, βίον,
Τὸν μισθὸν εἴληφας καλῶς ἐκ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Εὐαρέστου, πάπα Ῥώμης. (~†105)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ῥογατιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ Φελικισίμου, τῶν ἐν Καρθαγένη. (†256)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥουστικοῦ, πρῶτον μοναχοῦ ἐν νήσῳ Λερίνῃ (Lérins), εἶτα ἐπισκόπου Ναρβόννης (Narbonne), ἐνὸς τῶν πατέρων τῆς γ' οἰκουμενικῆς συνόδου ἐν Ἐφέσῳ. (†462)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις πατέρων ἡμῶν Ἀλάνου (Alanus) καὶ Ἀλόρου (Alorus), ἐπισκόπων Κουϊμπέρης (Quimper) ἐν Βρεττάνῃ τῆς Γαλλίας. (ε' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Κοδραγεσίμου (Quadragesimus), ποιμένος καὶ ὑποδιακόνου ἐν Πολυκάστρῳ (Policastro) Ἰταλίας, ὅστις ἀνέστησε τινὰ νεκρόν. (†590)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Ἀνευρίνου (Aneurin ἢ Gildas) καὶ Γουϊνόκου (Gwinoc), πατρὸς καὶ υἱοῦ, ἀμφοτέρων μοναχῶν ἐν Οὐαλίᾳ. (ς' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Γιβιτρούδης (Gibitrudis), μοναχῆς τοῦ ἀββαείου Παναγίας Φάρας (Faremoutiers-en-Brie) ἐν Γαλλίᾳ. (†655)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σέδδου (Cedd), ἐπισκόπου Λάστινγχαμ (Lastingham) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†664)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερέως Αἰδφρίδου (Eadfrith), ἐκ Νορθουμβρίας, κήρυκος ἐν Μερκία καὶ κτίτορος μονῆς ἐν Λεομίνστερ (Leominster) τῆς Ἀγγλίας. (†675)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἑάτα (Eata), ἐπισκόπου Ἑξχαμ (Hexham) καὶ ἡγουμένου Λινδισφάρνης (Lindisfarne) ἐν Ἀγγλίᾳ. (†686)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Γαυδιόσου (Gaudiosus), ἐπισκόπου Σαλέρνου (Salerno), οὗ τὸ λείψανον τεθησαύρισται ἐν Νεαπόλει Ἰταλίας. (ζ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Οὐμβέρτου (Humbert), μοναχοῦ ἐν Φρίτσλαρ (Fritzlar) καὶ Βυραβούργῳ (Büraburg) τῆς Γερμανίας. (ζ' ἢ η' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Σιγιβάλδου (Sigibald), ἐπισκόπου Μέττης (Metz) ἐν Γαλλίᾳ. (†740)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Κουθβέρτου (Cuthbert), πρῶτον μοναχοῦ εἰς τὸ ἄββαεῖον Λυμίνγης (Lyminge) ἐν Κέντ τῆς Ἀγγλίας, γενομένου τὸ ἔτος 736 ἐπισκόπου Χέρεφορδ (Hereford) καὶ ὕστερον ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας (Canterbury) τὸ ἔτος 740. (†760)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Ἀλβίνου (Albinus, Witta), ἐπισκόπου Βυραβούργου (Büraburg) ἐν Γερμανίᾳ. (†760)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀλφρέδου τοῦ μεγάλου, βασιλέως Ουέσσεξ (Wessex) καὶ ἀπάσης ὀρθοδόξου Ἀγγλίας, ὅστις ἐνίκησε τοὺς Δανοὺς εἰσβολεῖς, διασφαλίζων τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἐκκλησίας ἐν Ἀγγλίᾳ. (†899)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου πατρὸς ἡμῶν Βεοάνου (Beóán), ἐπισκόπου Μόρτλαχ (Mortlach) ἐν Σκωτίᾳ, εἷτα ἐν Ἀβερδην (Aberdeen) κήρυκος. (†1012)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀδαλγόττου (Adalgott), πρῶτον μοναχοῦ ἐν μονῇ Αἰνσιδέλνης (Einsiedeln), ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1012 ἡγουμένου τῆς μονῆς Δισσέντης (Dissentis), ἀμφοτέρων ἐν Ἑλβετίᾳ. (†1031)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀπὸ Θεσσαλονίκης εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει μονὴν τοῦ Παντοκράτορος διὰ βασιλικοῦ προστάγματος γενομένης εἰσελεύσεως τοῦ περιωνύμου καὶ ἀηττήτου Δημητρίου, ἥτοι τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ εἰκόνης, τῆς πρότερον ἐπικειμένης τῇ μυροβλύτῳ αὐτοῦ σορῶ καὶ σκεπούσης αὐτήν, ἐπὶ

βασιλέως Μανουήλ Κομνηνοῦ. (1149).

Στίχ. Σῆς οὐκ ἀποστάς, εἰς βασιλεῖον Πόλιν,
Μάρτυς, μετέστης διὰ τῆς σῆς εἰκόνας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Δημητρίου, κτίτορος τῆς μονῆς Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ ἐν τῇ ἐρήμῳ Τσιλίμπινσκ (Tsilibinsk) ἐν Βολογκντᾷ. (ιδ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Θεοφίλου τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, ἐπισκόπου Νόβγκοροντ καὶ Πσκώφ. (†1482)

Στίχ. Ἐκ διακόνων ἀθρόον ἐπίσκοπος ἐγένου,
Θεοφιλῶς ποιμάνας σὴν ποίμνην, Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ὁσιομάρτυρος Ἰωάσαφ, ἐν Κωνσταντινουπόλει ξίφει τελειωθέντος. (†1536)

Στίχ. Μίξας ἀσκήσει τὴν ἄθλησιν, παμμάκαρ,
Διπλοῦς στεφάνους λαμβάνεις, Ἰωάσαφ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, ἐπισκόπου Βολογκντᾷ. (†1588)

Στίχ. Ἀσκητὴς ὁμοῦ καὶ ποιμὴν χριστοφόρος,
Φανεῖς Ἀντώνιος, ἐν οὐρανῷ χαίρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων (1971) τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις ἀθλήσαντος. (†1838)

Στίχ. Ἐκ γῆς τὰ ὀστέα σου οἶά περ ἄνθη,
Γεώργιε ὥφθησαν ἀθανασίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ὀκτὼ ὁσιομαρτύρων τῶν ἐν τῇ μονῇ Νέου Ἀθωνος ἐν Ἀμπχαζία μαρτυρικῶς τελειωθέντων, Βικτωρίνου ἱερομονάχου, Γεδεὼν μεγαλοσχήμου, Ἀλεξάνδρου, Ἀντωνίου, Βαρθολομαίου, Δημητρίου, Ἰωάννου καὶ Ἰγνατίου τῶν μοναχῶν. (†1930)

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

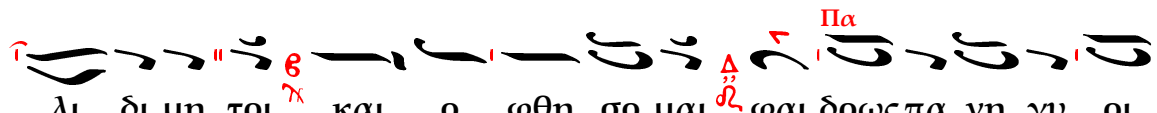
* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος 4 Βου ξ

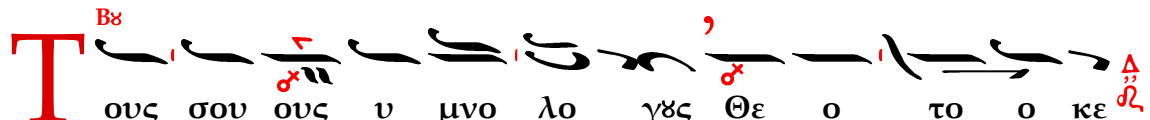
Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

A^{B8} νοι ξω το στο μα μ8 και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος 8 και λο γον ε ρευ ξομαι τη βασι

 λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι
 ζων και α σω γη θε μενος ταυτησ τα θαυ μα τα

ὠδὴ γ'

 ους σου ους υ μνο λο γωσ θε ο το ο κε
 η ζω σα και αφ θονος πη γη θι α σον συ γκρο τη
 σαν τας πνευ μα τι κον στε ρε ω ω σον και εν τη
 θει α δο ξη σ τε φα νων δο ξησ α ξι ω σον

ὠδὴ δ'

 ην α νε ξι χνι α σον θει αν β λην της
 εκ της Παρ θε ε ν σαρ κω σε ως σ τ υ ψι
 στ ο ο προ φη της Αβ βα κ μ κα τα νο ω ν ε
 κραυ γα α ζε δο ξα τη δυ να μει σ Κυ ρι ε

ὠδὴ ε'

 ξε στη τα συμ πα ντα ε πι τη θει α
 δο ξη σ συ υ γα αρ α πει ρο γα με Παρ θε ε
 νε ε εσ χεσ εν μη η τρα των ε πι πα αν των
 Θε ον και τε ε το κας αχ ρονον Υι ον πα σι

τοι οἰς υ μνη σι σε σω τη ρι ι αν βρα βευ ς

σα

ὠδὴ ς'

Τ^{Πα} ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ

την οι θε ο φρονες της Θε ο ο μη τορος δευ τε τας

χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν

τα Θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ο^{Β8} υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο

φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος

α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ

λον^{Πα} Υ περ υ μνη η τε ο των πα τε ρων Κυ ρι

ος και Θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π^{Β8} αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι

νω ο το ο κος της Θε ο το κς δι ε σω σα το

το τε με εν τυ πδ με νος ^{Πα} νυν δε ε νερ γδ με ε
 νος ^M την ^{Δι} οι κδ με νην α πα σαν ^Δ α γει ρει
 ψα αλ λδ ς σαν ^{Πα} τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα ^{B8} και υ πε ρυ ψου ου τε ^Δ εις παν τας τδς αι
 ω ω να α α α ας

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ ^{B8} Με γα λυ νει η ψυ χη μδ τον Κυ ρι ον ^ε και
 η γαλ λι α σε το ^χ πνευ μα μδ ^Δ ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μδ ^ε

T ^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^ε την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν ^ε

2 ^χ ^{B8} Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δδ λησ αυ τδ ^ε ι δδ γαρ α πο τδ νυν μα
 κα ρι ς ^χ σι με πα σαι αι γε νε αι ^ε

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

³ **Χ** **Ο**^{B8} τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
 δυ να τος⁶ και α γι ον το ο νο μα αυ τ⁶ και
 το ε λε ος αυ τ⁶ εις γε νε αν και γε νε
 αν⁶ τοις φο β⁶ με νοις αυ τον⁶

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

⁴ **Χ** **Ε**^{B8} ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τ⁶
⁶ δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη⁺ φα ν⁶ς δι α νοι
 α καρ δι ας αυ των⁶

T^{B8} ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ⁶ την α δι
 α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

5 ^{B8} ^χ **K**α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
 ψω σε^Δ τα πει ν8 ς⁶ πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
 θω ων^χ και πλ8 τ8 ςν τας ε ξα πε στει λε κε
 ν8 ς⁶

T^M ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ^M την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν⁶ την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν⁶

6 ^{B8} ^χ **A**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τ8
 μνη σθη ναι ε λε ς⁶ κα θως ε λα λη σε προς
 τ8ς πα τε ρας η μων⁶ τω Α βρα αμ^Δ και τω σπερ

μα τι αυ τς ε ως αι ω νος
T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως τω ν Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὥδῃ θ'
A πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δς χς με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρς σα τα ι ε ρα
 θαν μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ροις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει πα ρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Τοῦ Ἁγίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι

M αρ τυς Χρι στς Δη μη η τρι ε ως πο τε

τὸ ὅ Λυ αἰ αἰ ὅ ⁶ τὴν ο φρυν και αἰ τὴν ε ε παρ
 σιν ^Δ και το ιπ πει ει ονθρα α σος ⁶ κα θει λες χα ρι ι
 τι θει ει α ^Δ τον γεν ναι ο ονκρα τυ υ νας ⁶ εν
 τω στα δι ι ω Νε ε στορα ^Δ τὸ Στα ρὸ τη η δυ
 να α μει ⁶ ὅ τω κα με ε ε ε ε ^Δ ταις ευ χαις
 σὸ κρα τυ νον α α θλο φο ο ρε ⁶ κα τα δαι μο
 ο νων πα αν το τε ^Δ και πα θων ψυ υ χο φθο ο
 ρων ⁶

Θεοτοκίον.

Τον σαρκω θε εν τα Κυ υ ρι ον ^Δ εξ α
 γνων σὸ ὅ αι μα α των ⁶ Παρ θε νο μη η τορ
 α α χρα ντε ^Δ δυ σω πὸ σα α μη πα αυ ση ⁶ υ περ
 η μων τω ων σων δὸ ὅ λων ^Δ ο πως ευ ρω ω μεν
 χα α ριν ⁶ και ευ και ρον βο η η θει α ^Δ εν
 η η με ρα α Α να αγ κης ⁶ γε νος βρο τω ω ω ω
 ων ^Δ α πει λης σει σμὸ τε τὸ βα α ρυ τα α τὸ ⁶

κιν δυ νων τε Ε ξαι αι ρσ α μη τρι καις σθ υ πρε
σβει ει αις

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα ρ

Π α α α α α σα α πνο ο η αι νε ε σα
α τω ω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον αι
νει τε το ον Κυ ρι ι ι ον εκ τω ω ων ου
ου ρα α α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι
οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε

ω
Α ι νει ει ει ει τε α αυ τον πα α αν τε ες
οι Α α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει
ει ει τε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
εις α α αυ του σοι πρεπει υ υ μνος τω ω Θε ε
ω

Ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ προσόμοια γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν. Ἦχος Πάϛ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν
κα τα το πλη θος της με γα λω συ υ

νης αυ τῃ

ε ε ε ευ ρο Μαρ τυς Χρι στῃ προς η μας

σθ δε ο με νῃς συμπα θῃς ε πι σκε ψε ως και ρυ

σαι κε κακω με ε νῃς τυ ραν νι καις α πει λαις

και δει νη μα νι ι α της αι ρε σε ως υφ η ης

ως αιχ μα λω τοι και γυ μνοι δι ω κο με θα

το πον εκ το πῃ συ νε χως δι α μει βον τες και πλα

νω με νοι εν σπη λαι οις και ο ρε σι οι οι

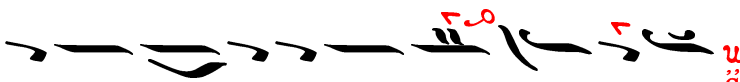
οι κτει ρον ὃν παν ευ φη με και δος η μιν α νε σιν

παυ σον την ζα λην και σβε ε σον την καθ η μων α γα

να κτη σιν Θε ον ι κε τε ευ ων τον πα ρε χον

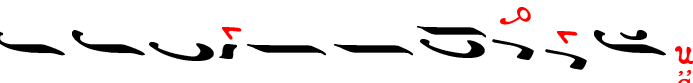
τα τω κο ο σμω το με γα ε λε ος

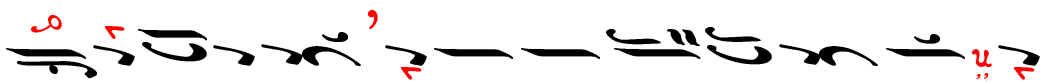
Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν

ψαλ τη ρι ω και κι θα α α ρα

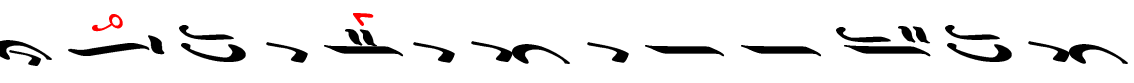
Δεῦρο Μάρτυς Χριστοῦ πρὸς ἡμᾶς, ...

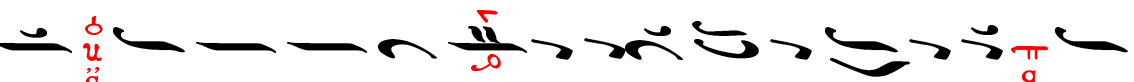
Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαις και ορ γα α νω

T
ει ει ει ει χος ω χυ ρω με νον η μιν

ε λε πο λεις των εχ θρων μη πτο ς με νον ε δο

θης τας των βαρ βα α ρων ε πι δρο μας κα ταρ

γων και πα σων των νο ο σων τα συμ πτω μα τα κρη

πι ις α κα τα βλη τος και θε με ε λι ος αρ ρη

κτος και πο λι ς χος οι κι στης και υ περ μα χος

ε χρη μα τι σας τη ση πο λει Δη μη τρι ε

η η ην λυ τρω θει σαν εν δο ξε Θε ς ευ δο κη

σαντος δι α παν τος ε λευ θε ε ραν ταις σαις πρε σβει

αις δι α σω σον Χριστον ι κε τε ευ ων τον πα ρε

χον τα τω κο ο σμωτο με γα ε λε ος

Στίχ. 8'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

πα σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ ρι ον

Π α α α α σαν την α ρε την συλ λα βων

των Α θλο φο ρων ο χο ρος α να δει κνυ ται εν τευ

θεν της α κη ρα α τς και μα κα ρι ας ζω ης

την τρυ φην α ξι ι ως ε κλη ρω σαν το εν οι οis

α ξι α γα στε δι α πρεε πων Δη μη τρι ε

και τη μι μη σει τς Χρι στς σε μνυ νο με νος και καυ

χω με νος τη της λογ χης ι σο τη τι αι αι

αι τη σαι εκ τε νε στερον η μας τς τιμωντας σε

των πα θη μα των ρυ σθη η ναι και χα λε πων πε ρι

στα σε ων θερμωσ ι κε τε ευ ων τον πα ρε χον

τα τω κο ο σμωτο με γα ε λε ος

Δόξα.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ἦχος $\frac{1}{\flat}$ Πα ρ

Δ ο ξ α α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω
και α γι ω ω Πνε ευ μα α α τι
Τ ον λογ χαις κλη ρω σα α α α με ε ε ε
νον της σω τη ρι ι ι 8 8 πλεν ρα αστην χα α α
α ριν της νυ γει ει σης τη η λο ο ο ο ογ χη
εξ ης η μιν πη γα ζει ο σω ω τηρ ζω
ης και α φθαρ σι ι ας να α μα α α τα Δη
μη τρι ον τι ι μη σω ω μεν τον σο φω ω τα
τον εν δι ι ι δα α α α α χαις και στε
φα νι ι τη ην εν μα α α αρ τυ υ υ υ υ σι
τον δι αι μα τος τε λε σα αν τα τον της α
α α θλη η η σε ε ως δρο ο ο ο ο μον
και θαυ μα σιν εκ λαμ ψα αν τα πα α α ση η τη
Οι οι κ8 με ε ε ε ε νη τον ζη λω την τ8 δε

σπο ο τς και συμ πα θη φι λο ο ο ο πτω ω ω

ω χον τον εν πολ λοις και πολ λα α κισ κιν δυ νοι οισ χα

λε ε ποις τοις θεσ σα λο νι κε ευ σι προ ι

στα α α με ε ε ε νον ου και την ε τη σι ι

ον μνη η η η μην γε ραι αι αι ρο ο ο ον τες

δο ξα ζο μεν Χρι στον τον Θε ε ον τον ε νερ γαν

τα δι αυ τς πα α σι τα ι ι α μα τα α

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ αι νυν και α ει ει και εις τς αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ρ υ υ σαι η μας εκ των α να γ κων η μων Μη τηρ Χρι

στς θ Θε θ η τε κθ θ σα τον των ο λων ποι

η την ι να παν τες κρα ζο μεν σοι χαι αι ρε η μο ο

νη προ στα σι α των ψυ χων η μων

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον
 Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Βου

Δ ο ο ξα σοι τω δει ξα ντι το φως δο ξα εν υ

 ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ

 δο κι ι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

 νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

 α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

 παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

 η σου Χριστε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

 ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του

 κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α

 μαρτι ι ας του κο οσμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η
μας κα θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου ⁶ (τρεις) ^{7x}

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ^Δ ^{7x} ε γω ει πα Κυ ρι ι ε
ε λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι
η μαρ το ον σοι ⁶ ^{7x}

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον
με ^Δ ^{7x} του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει
ο Θε ο ος μου ⁶ ^{7x}

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ ^{7x} εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φω ως ⁶ ^{7x}

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω
σκου σι ι σε ⁶ ^{7x}

Α γι ος ο Θε ος ^Δ ^{7x} Α γι ος Ι σχυ ρος ^Δ ^{7x} Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ⁶ (τρεις) ^{7x}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ ^{7x} και α γι ω Πνευ μα
τι ⁶ ^{7x}

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Ἀσματικόν.

Α α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος Α α γι

ο ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α α γι ι ος Α α θα α

α α να α α α τος ε ε λε η σο ον η η μα α

α α ας

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϝ

Μ ε γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ

πε ερ μα χον η οι κς με νη Α θλο φο ρε τα

ε εθ νητρο ο πς με ε νον ως εν Λυ αι ϝ κα θει ει

λες την ε παρ σιν εν τω στα δι ω θα ρ ρυ υ νας το ον

Νε στο ο ρα ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρ τυς Δη μη

τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα

σθαι η μιν το με γα ε λε ο ο ο ος
* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8
8 ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οἰς θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τ8ς αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τ8 Θε ου α

θα να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη

ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει

παρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

σας ^ε σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος ^Δ θα να τω
 θα να τον πα τη η σας ^Δ εις ων ^Ζ της α γι ας Τρι
 α α α δος ^Δ συν δο ξα ζο ο μενος τω Πα τρι ^Δ
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι ^ε σω σον η μα α
 ας ^Δ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ἦχος Γα ϝ

Στίχ. α'. Ἐδοκίμασας ἡμᾶς, ὁ Θεός, ἐπύρωσας ἡμᾶς, ὡς πυροῦται
 τὸ ἀργύριον. (ξε' 10)

Μ ε γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις ^ε σε υ
 πε ερ μα χον η οι κς με νη ^ε Α θλο φο ρε τα
 ε εθ νητρο ο πς με ε νον ^π ως ον Λυ αι ς κα θει ει
 λες την ε παρ σιν ^ε εν τω στα δι ω θαρ ρυ υ νας το ον
 Νε στο ο ρα ^π ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρ τυς Δη μη
 τρι ε ^ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε ^ε δω ρη σα
 σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος ^ε

Στίχ. β'. Εισήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου θλίψεις ἐπὶ τὸν
νῶτον ἡμῶν. (ξέ' 11)

Με γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ
πε ερ μα χον η οι κς με νη Α θλο φο ρε τα
ε εθ νητρο ο πς με ε νον ως εν Λυ αι ς κα θει ει
λες την ε παρ σιν εν τω στα δι ω θαρ ρυ υ νας το ον
Νε στο ο ρα ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρ τυς Δη μη
τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα
σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. γ'. Διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς
ἀναψυχήν. (ξέ' 12)

Με γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ
πε ερ μα χον η οι κς με νη Α θλο φο ρε τα
ε εθ νητρο ο πς με ε νον ως εν Λυ αι ς κα θει ει
λες την ε παρ σιν εν τω στα δι ω θαρ ρυ υ νας το ον
Νε στο ο ρα ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρ τυς Δη μη
τρι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη σα
σθαι η μιν το με γα ε λε ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-Θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θαυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Σεισμοῦ.

Ἦχος πδ Γα ρ

Ο ε πι βλε πων ε πι την γην και ποι ων αυ τη
ην τρε ε μειν ρυ σαι η μας της φο βε ρας τς σει σμ ς
α πει λης Χρι στε ο Θε ε ος η μων και κα
τα πεμ ψον η μιν πλθ σι α τε ε λε η σς
σβει αις της Θε ο το κς μο νε φι ι λαν θρω πε

Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος Γα ϕ

Μ ε γαν ε ευ ρα το εν τοις κιν δυ νοις σε υ

περ μαχον η οι κϛ με νη Ϛ A θλο φο ρε τα
 ε εθ νητρο ο πϛ με ε νον ϙ ως ϑν Λυ αι ϑ κα θει ει
 λες την ε παρ σιν ϛ εν τω στα δι ω θα ρ ρυ υ νας το ον
 Νε στο ο ρα ϙ ου τως Α γι ε Με γα λο μα αρ τυς Δη μη
 τρι ε ϛ Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε ϛ δω ρη σα
 σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος Ϛ

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. ᾠχος β΄.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

ᾠχος Δι-Θ

Π ρο στα σι α των Χρι στι α νων α κα ται αι
 σχυν τε Δ με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
 α θε τε ϛ μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
 φω νας Δ α λλα προ φθασον ως α γα θη ϛ εις την
 βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι ϛ τα α χυ νον εις πρε σβει ει αν ϛ και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν ϛ η προ στα τευ ου σα

α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω
νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ Δυ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι Θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

Α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ια α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-Θ

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

και ελπιει επ αυτον και επαινεθη σονται πα
αντες οι ευθει εις τη καρδι α

Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ

αποφοβεχθες ε ξελεσ την ψυχη ην μ

Ευφρανθη η σεται δικαιοσ εν τω Κυρι ω

και ελπιει επ αυτον και επαινεθη σονται πα
αντες οι ευθει εις τη καρδι α

Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
απο

πληθους εργαζομενων την αδικιαν

Ευφρανθη η σεται δικαιοσ εν τω Κυρι ω

και ελπιει επ αυτον και επαινεθη σονται πα
αντες οι ευθει εις τη καρδι α α α α

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ

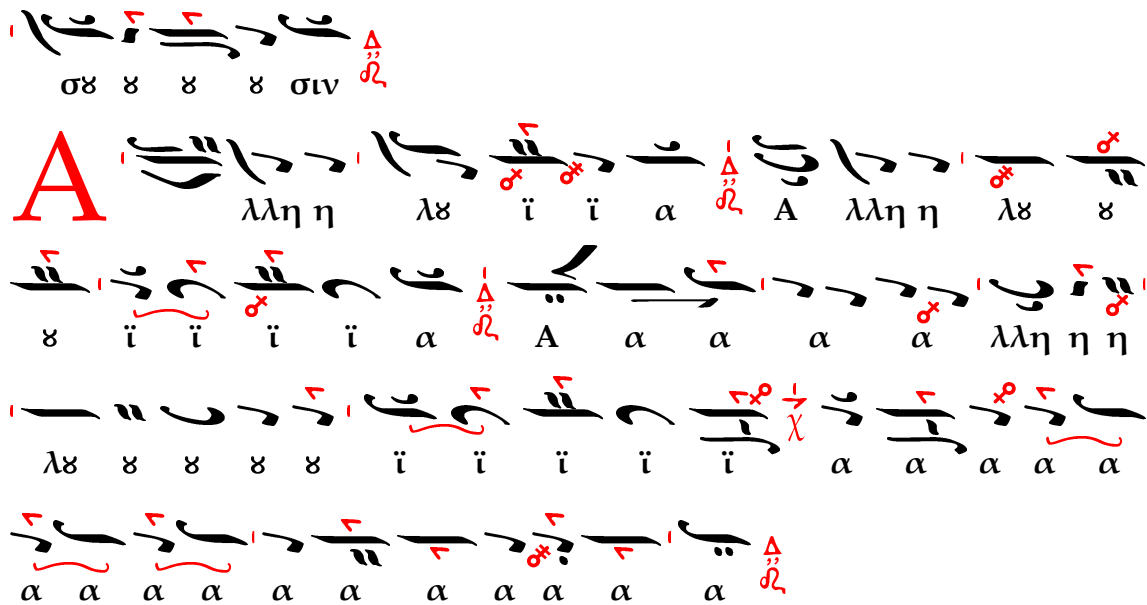
στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ
 πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶή γάρ σοι ὁ
 Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγερμένον
 ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ
 κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
 οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα
 καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης
 αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος δ'. (Ψαλμὸς α').

Ἦχος Δι

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
 Δι και ος ως φοι νιξ αν θη σει και ω σει κε
 δρος η εν τω Λι βα νω πλη θυν θη η η η σε
 ε ε ε ται

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α
 Πε φυ τευ με νοι εν τω οι κω Κυ ρι ϑ εν ταις
 αυ λαις τϑ Θε ϑ η μων ε ξαν θη η η η

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιε' 17-27, ιστ' 1-2).

(Ζήτει τῇ ΚΓ' Ἀπριλίου, εἰς τὴν Λειτουργίαν).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ παράκλητος ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ· καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Καὶ τὸ εἰς δὲ τὴν ἀνάμνησιν τοῦ Σεισμοῦ.

(Ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς β' ἐβδομάδος Ματθαίου).

(γ' 23-27)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβάντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὸ πλοῖον ἠκολούθησαν

αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοὶ ἐστε, ὀλιγόπιστοι; τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσῃ, καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν λέγοντες· Ποταπὸς ἐστὶν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ;

Ἦχος ἰὸ Δι

 ο ξα α σοι ²² Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ²² δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι ²²

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ἰὸ Δι

Ο ^{Δι} ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου
 Χε ε ρου ^{Πα} βι ι ι ι ι ι ι ι ^{Δι} ιμ ²² μυ στι κως
 ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ζο ο ει ει κο νι ^{Πα} ζο ον τε ε ε ε ε ε ες ^{Δι}
 και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η
 η η η η η η η η η η η ζω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ^{Νη} ο ο ^{Δι} ποι
 οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ^{Πα} ποι ω ω

Πα
 ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι α α α α α
 α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι
 ι ι το ον τρι σα α α α α α α α α
 α α α α α α α γι ι ι ο ον υ μνον
 προ ο σα α α α α α α υ μνο ο ον προ ο
 σα α α δο οον τε ες πα α σαν την βι ο ο
 τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη η
 Πα
 η η η η η ην α πο θω με θα α με ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
 ι με ε ρι μνα α α α α α α α αν
 Ω^{Nη} ω ω ω ω ω ως το ον Βα α σι ι ι το ον
 βα α σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Πα
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε λε ε ε ε χε
 ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Πα
 λε ε βα σι λε ε α α α α α α α α α των
 ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο ο με ε ε νοι

οι

Τ^M αἰς α ἀγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι
Πα αι αι αι αι αις α ο ρα τως δο ρυ φο ρου με
νον τα α α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι ιν
Αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α α α α α α
α α α α α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων
σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Ἐκ τῆς Θείας Λειτουργίας Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος ~~Λα~~ Βου ξ

Κ^{B8} υ ρι ε Ε λε η σον
Κ^{B8} υ ρι ε Ε λε η η σο ον
Κ^{Δι} υ ρι ε Ε ε λε η σον
Κ^{B8} υ ρι ε Ε λε η σον
Π^{B8} α ρα σχ Κυ ρι ε
Π^{B8} α ρα α σχ Κυ ρι ι ε ε

Π ^{B8} α ρα α σχ8 8 Κυ ρι ι ε ^Δ

Π ^{Δι} α ρα α σχ8 8 Κυ υ ρι ι ι ε ^{Ζ'}

Π ^{Δι} α ρα α σχ8 8 Κυ ρι ι ε ^Δ

Π ^{B8} α ρα α σχ8 8 Κυ ρι ε ^Θ

Σ ^{B8} οι οι Κυ ρι ι ε ^Θ Α μη ην ^Θ

Κ ^{B8} αι τω πνευ μα τι ι σ8 ^Θ

Α ^{B8} γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς
μ8 ^{Δι} Κυ ρι ος στε ρε ω ω μα α μ8 ^{B8} και κα τα φυ

γη η μ8 και ρυ στης μ8 ^Θ

Π ^{B8} α τε ε ρα Υι ον ^{Δι} και Α α γι ον Πνε
ε ευ μα ^{Ζ'} Τρι α δα ο μο ο ου σι ον ^{B8} και α

χω ω ρι ι στο ον ^Θ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ

σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

ⲉ
ⲗⲭ

Ⲉ ⲗⲉ ⲟⲩ ⲉⲓ ⲣⲉ ⲛⲉ ⲛⲉⲥ ⲛⲁ ⲧⲱ ⲥⲓ ⲓ ⲁⲩ ⲁⲓ ⲩⲛⲉ ⲥⲉ

ⲱⲥ

ⲕ ⲁⲓ ⲙⲉ ⲧⲁ ⲧⲉ ⲡⲛⲉⲩ ⲙⲁ ⲧⲟ ⲟⲥ ⲥⲉ

Ⲉ ⲭⲟ ⲙⲉⲛ ⲡⲣⲟⲥ ⲧⲟⲩ ⲕⲩ ⲣⲓ ⲓ ⲓ ⲟⲩ

ⲁ ⲭⲓ ⲟⲩ ⲕⲁⲓ ⲧⲓ ⲕⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲟⲩ

ⲁ ⲕⲓ ⲟⲥ ⲁ ⲕⲓ ⲟⲥ ⲁ ⲕⲓ ⲟⲥ ⲕⲩ ⲣⲓ ⲟⲥ ⲥⲁ

ⲃⲁ ⲱⲧ ⲡⲗⲉ ⲣⲛⲉⲥ ⲟ ⲩ ⲣⲁ ⲩⲟⲥ ⲕⲁⲓ ⲛⲉ ⲕⲉ ⲧⲛⲉ ⲧⲟⲭⲛⲉⲥ ⲥⲉ

ⲱ ⲥⲁⲩ ⲩⲁ ⲉⲩ ⲧⲟⲓⲥ ⲩ ⲫⲓ ⲓ ⲥⲧⲟⲓⲥ ⲉⲩ ⲗⲟ ⲕⲉ ⲙⲉ ⲩⲟⲥ

ⲟ ⲉⲣ ⲭⲟ ⲟ ⲙⲉ ⲩⲟⲥ ⲉⲩ ⲟ ⲩⲟ ⲙⲁ ⲧⲓ ⲕⲩ ⲣⲓ ⲓ ⲟⲩ

ⲱ ⲥⲁⲩ ⲩⲁ ⲟ ⲉⲩ ⲧⲟⲓ ⲟⲓⲥ ⲩ ⲫⲓ ⲓ ⲥⲧⲟⲓⲥ

Α μην μη η η η η η ην

Σ ε υ υ μν ς ς μεν σε ε Ευ λο γς ς

μεν σοι ευ χα ρι στς μεν Κυ υ ρι ι ι ε και

δε ο με θα α σς ο Θε ος η η η μων

Ἄξιον ἐστὶν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος λτος Βου ς

Α ξι ον ε ε ςι ιν ω ως α α λη η θω ω

ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ει ει ν σε ε ε ε

την Θε ο ο το ο ο ο ο κο ο ο ο ον

την α ει μα α κα α ρι ι ςον και Πα να α

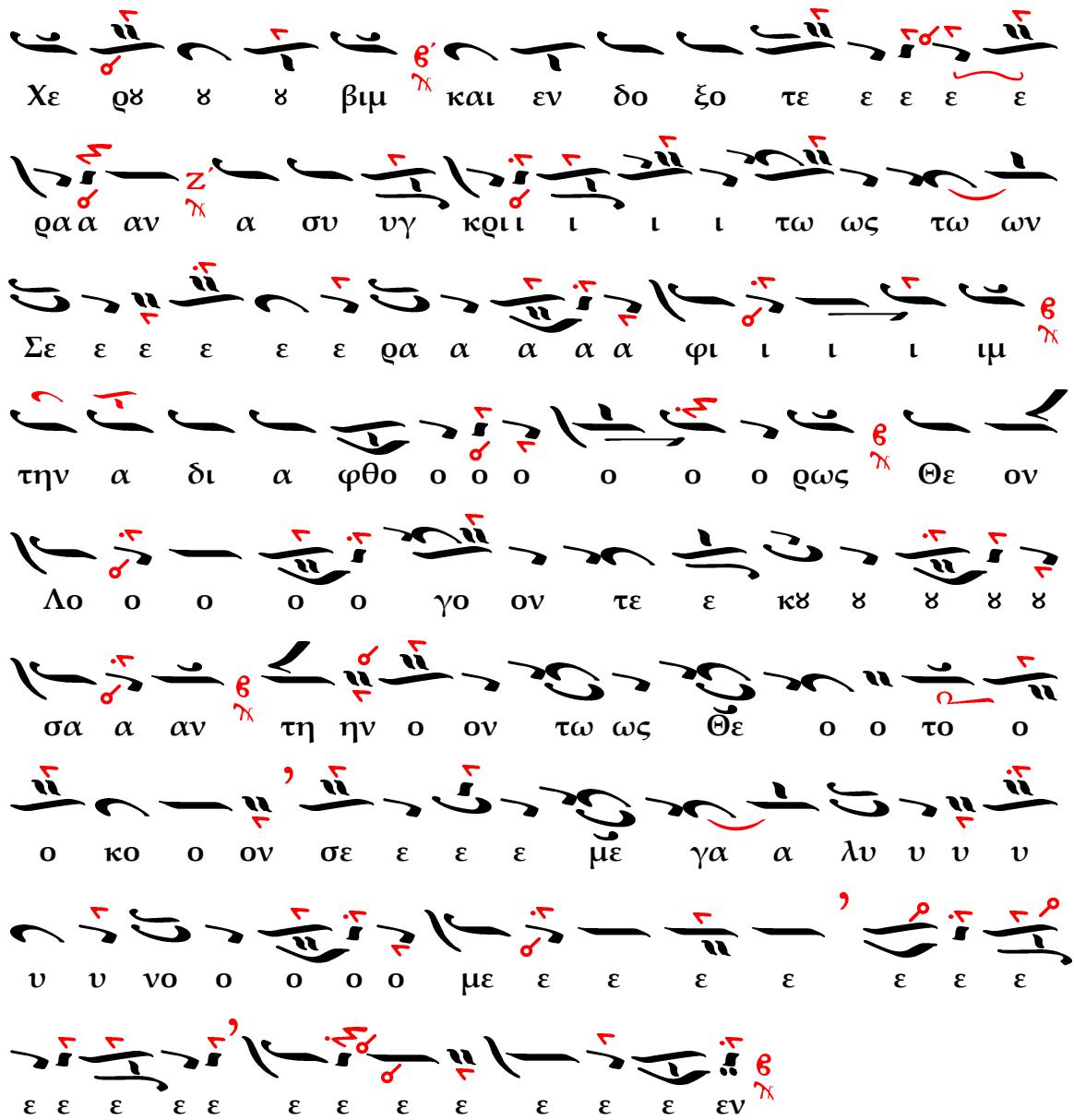
μω ω μη η η το ο ο ο ον και μη η

τε ε ε ε ε ρα τς Θε ε ς ς ς ς ς ς ς

η η η η η μω ω ω ω ν

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα α αν τω ων

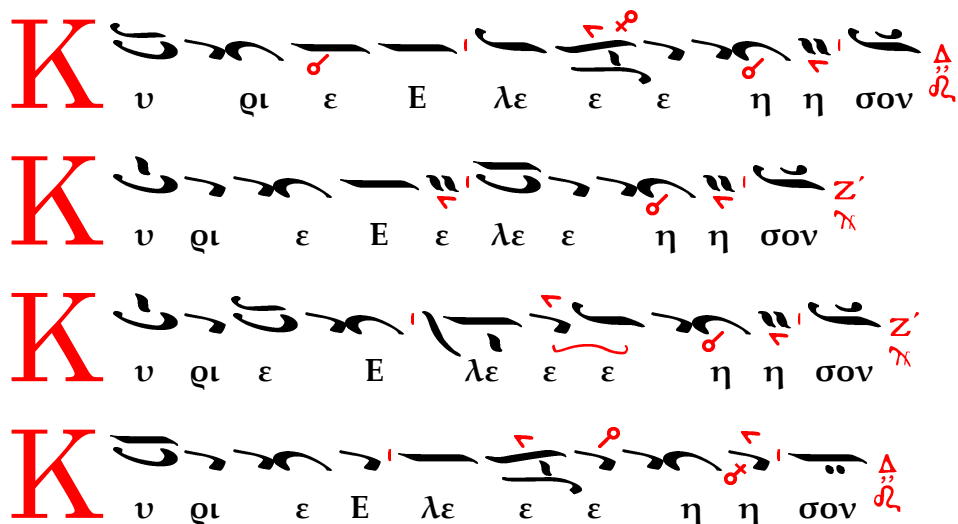
την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα αν τω ων

(ιθ' Σεπτ. βθ')

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Π α ρα σχ8 Κυ υ ρι ι ε Δ

Π α ρα α σχ8 Κυ υ ρι ι ε Ζ'

Π α ρα α σχ8 Κυ υ υ ρι ι ε Ζ'

Π α ρα σχ8 Κυ υ ρι ι ε Δ

Π α ρα α σχ8 Κυ υ υ ρι ι ε Ζ'

Π α ρα α σχ8 Κυ υ υ ρι ι ε Δ

Κ αι τω πνευ μα τι ι σ8 Δ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε Δ

και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε Δ

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι

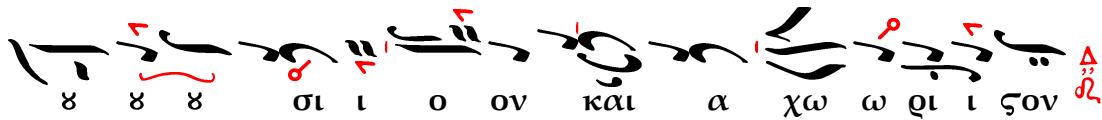
σχυ υ υς μ8 Κυ ρι ο ος σε ρε ε ω ω

μα α α μ8 και κα τα φυ γη η μ8 και

ρυ υ ση ης μ8 Δ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον

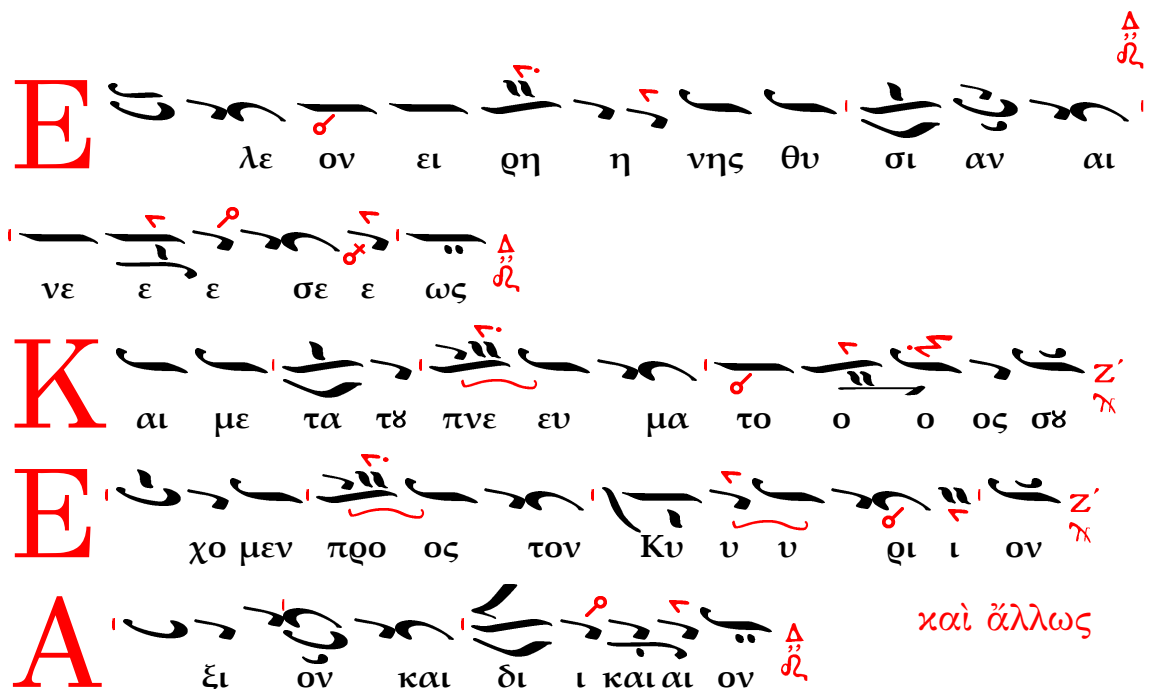
Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο Ζ'

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

A ^{ζ'} α ξ ι ι ο ον και δι ι και αι ον ^Δ

A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ ^{ζ'} πλη η ρης ο ς ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης σθ ^Δ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

ςοις ^Π ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς ^Π ω σαν

να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι ςοις ^Δ

A α α α μη η η η ην ^{ζ'}

A α α α α α α μη η ην ^Δ

Σ ε υ μν ς ς ς ς μεν ^Δ σε Ευ λο

γ ς ς ς ς μεν ^{ζ'} σοι ευ χα ρι ς ς ς μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με

θα α σθ ς ο Θε ο ος η η μων ^Δ

Ἄξιον ἐστίν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος δ'.

Ἦχος ^{Δι} Δι

A ^{Δι} ξι ον ε στιν ω ως α α λη η θως ^Δ μα κα

ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον την α ει μα κα
 ρι ι στον και πα να μω μη η τον και μη τε ρα
 του Θε ου ου ου ου η η η η μων την τι μι ω
 τε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι ιμ
 και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι
 ι ι τω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ον Λο
 ο ο γο ον τε κου ου ου ου σαν την ο ον τω ως
 Θε ο το ο ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε ε ε εν

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Δι

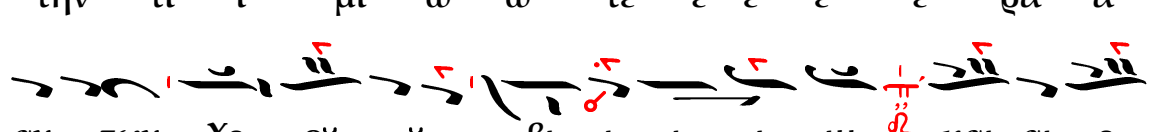
Α ξι ι ον ε ε σιν ω ως α α λη η η
 θω ω ω ως μα κα α ρι ι ι
 ζει ει ει ειν σε ε την Θε ε ο ο ο το
 ο ο ο ο κον την α α ει μα α κα ρι ι σον

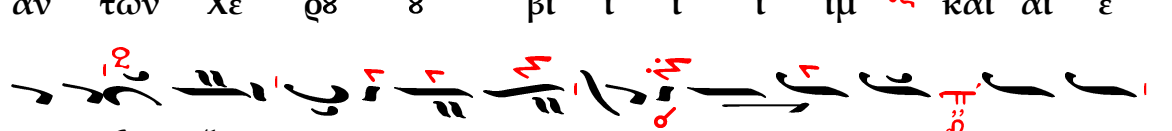

 και αι πα να α μω ω ω μη η η το ο

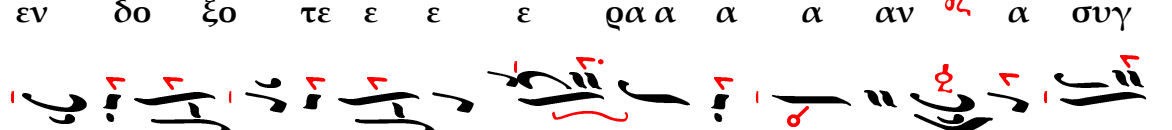

 ο ο ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α α

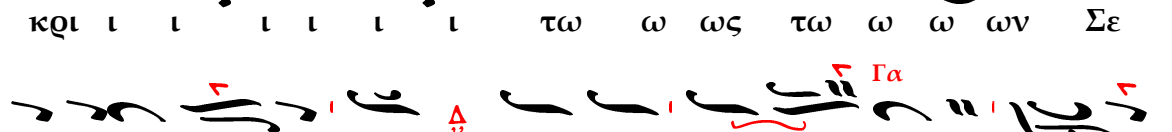

 τϑ Θε ε ϑ ϑ ϑ ϑ η η η η μων

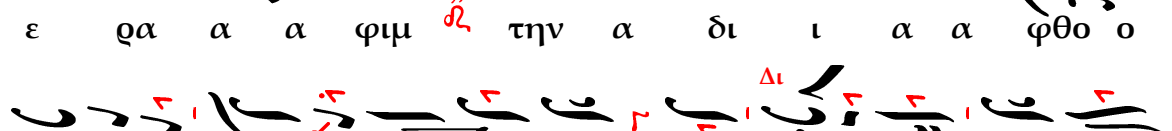

 την τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α

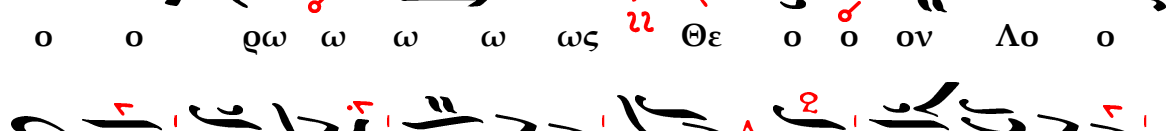

 αν των Χε ϑ ϑ βι ι ι ι ιμ και αι ε

 εν δο ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ

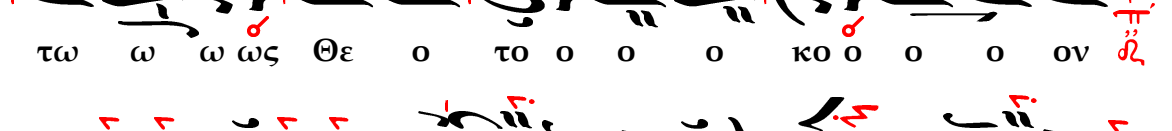

 κρι ι ι ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ων Σε

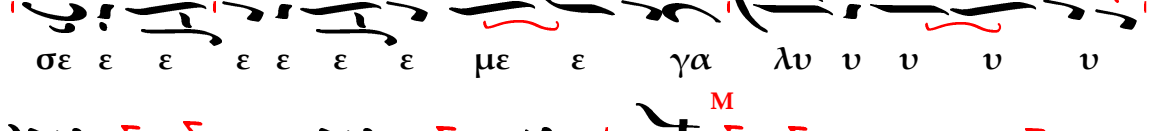

 ε ρα α α φιμ την α δι ι α α φθο ο

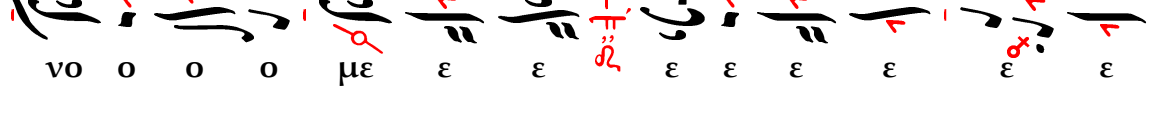

 ο ο ρω ω ω ω ως Θε ο ο ον Λο ο

 ο ο γον τε ε κϑ ϑ σαν την ο ο ον

 τω ω ω ως Θε ο το ο ο ο κο ο ο ο ον

 σε ε ε ε ε ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ

 νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε

 εν

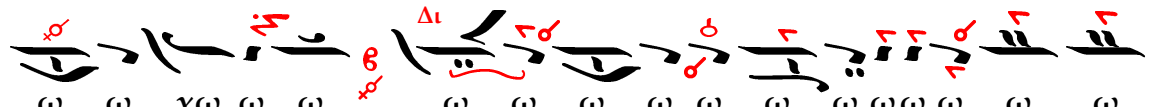
Ἐτονίσθη τῇ κγ' Φεβρ. βί' . I.A.

Ἄξιον ἐστίν, Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη

ἦχος Δι

Α^{Δι} α ξι ι ον ε ε στι ιν ω ω ωως α λη
η θω ω ω ω ως μα κα ρι ι ι ζει
ει ει ειν σε την Θε ο ο το ο ο ο κον
τη ην α ει μα α κα α α α α ρι ι ι ι
στον και αι πα να α μω ω μη η η το ον και
μη τε ε ε ρα α α α τθ Θε θ θ
θ θ θ η η η η μων τη ην τι μι ω ω
τε ε ε ραν τω ων Χε ρθ θ βι ι ι ι ι μι
και αι εν δο ξο ο τε ε ε ρα α α α αν
α συγ κρι ι ι τω ω ω ως τω ων Σε ε ε
ρα α α α φιμ τη ην α δι α α φθο ο ο
ο ο ρω ω ω ω ως Θε ον Λο ο ο
γον τε κθ θ θ θ θ σα α α αν την ο ον
τω ως Θε ο ο το ο ο κο ο ο ο ον σε ε

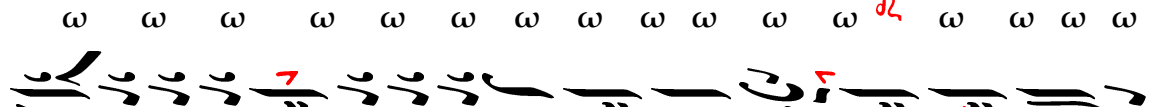
[illegible]

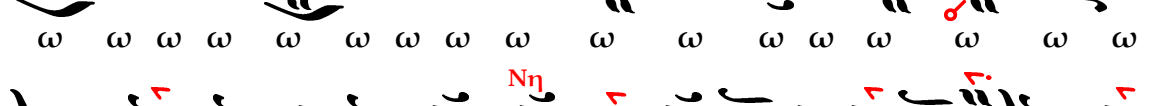
 ω ω χω ω ω Δι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

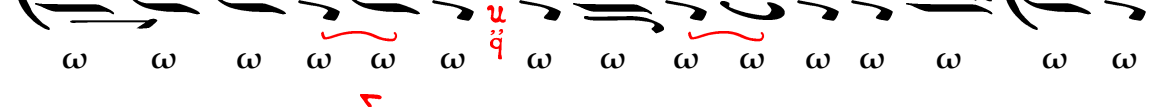
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω Δι ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

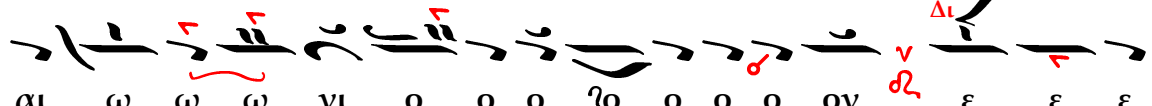
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

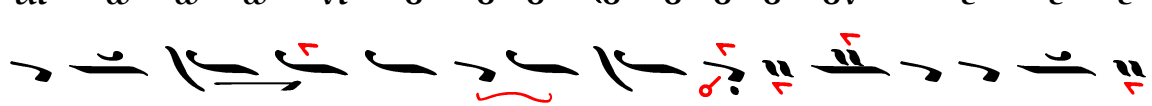
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

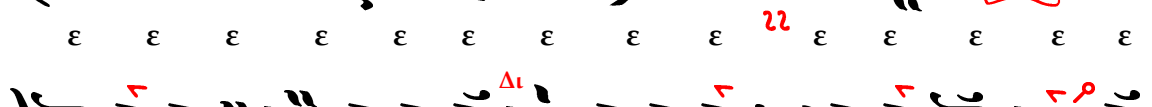
 αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 αι ε σται αι αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

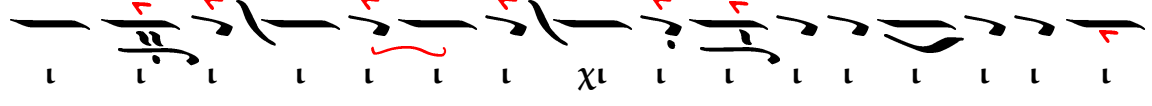
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

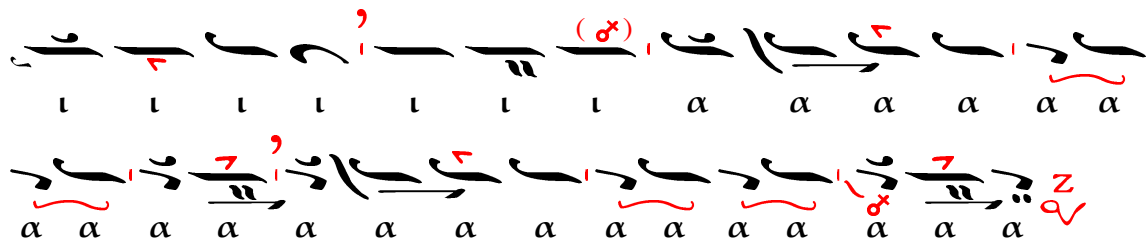

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

[illegible]

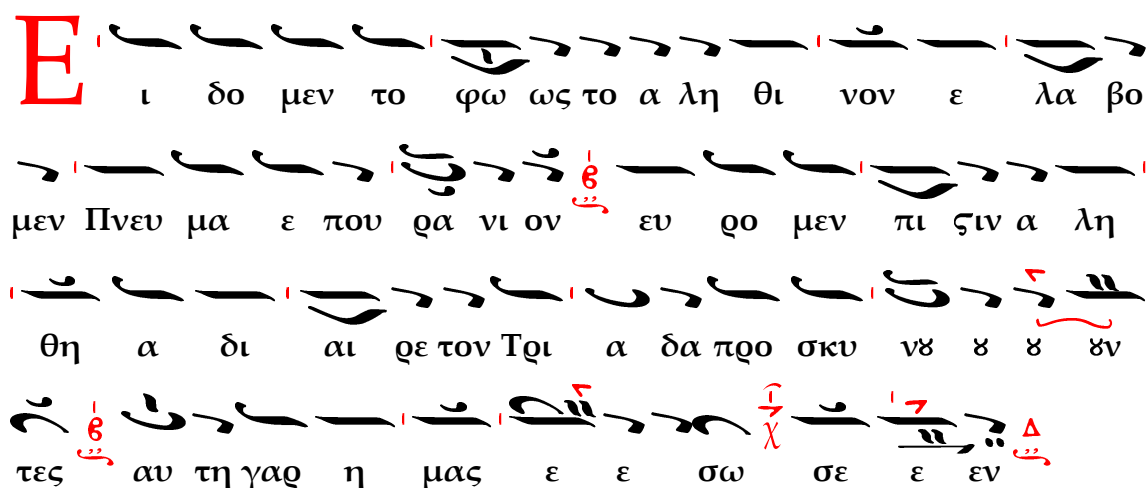

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ σημάνσεως τῶν ῥυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἑλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

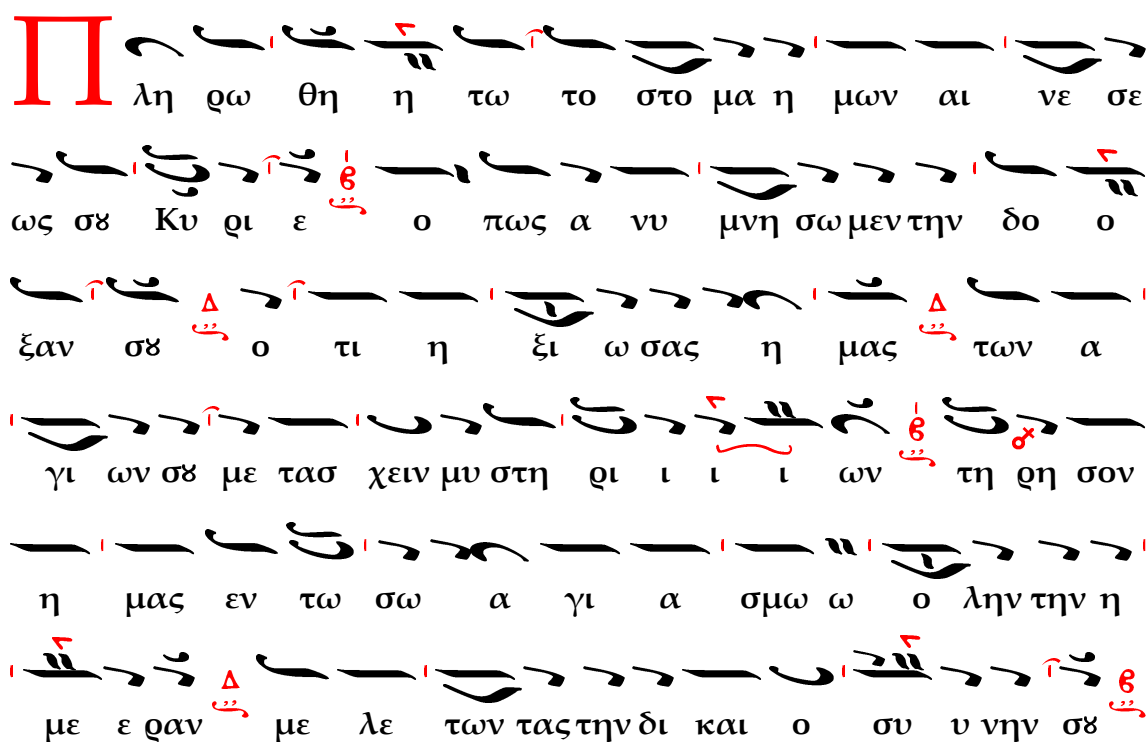
ΑΘΗΝΑΙ 2003

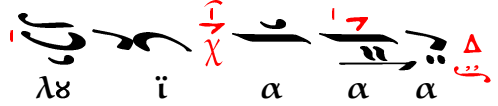
Οἱ ἐντὸς παρενθέσεως ἑλξεις καὶ φθορὲς ἐκτελοῦνται κατὰ βούλησιν.

Ἦχος Δι-Θ

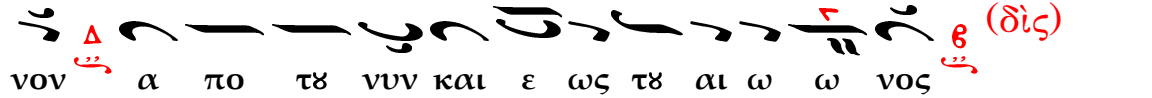

Ἦχος Δι-Θ

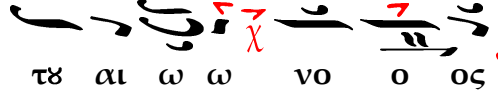

 Α λλη λϑ ï α Α λλη λϑ ï α Α λλη

 λϑ ï α α α

Ἦχος Δι-ϑ

 Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ϑ ευ λο γη με

 νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δὲς)

 Τ ο ο νο μα Κυ ρι ϑ ει η ευ λο γη

 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϑ νυν και ε ως

 τϑ αι ω ω νο ο ος